

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Парламентаризм
Процес реформування
Верховної Ради є незворотним

► СТОР. 2

Якщо не я,
то — хто?

Ровесник
незалежності
захищав її у
Широкиному

► СТОР. 6

Російський солдате,
кидай
рушницю,
іди додому

Через біль, кров,
сльози і покаяння...

► СТОР. 7

№ 228 (6482)

СЕРЕДА, 30 ЛИСТОПАДА 2016 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Свобода не впала нам з неба

Українські
Збройні Сили
є гарантом спокою
й для інших
держав

У відносинах між Україною та Литвою є невикористаний потенціал у багатьох сферах діяльності, який необхідно задіяти. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Андрій Парубій у ході зустрічі з міністром закордонних справ Лінасом Лінкявічюсом під час візиту до Литовської Республіки.

Голова Верховної Ради подякував за підтримку України у контексті протидії військовій агресії Російської Федерації і зазначив, що «генеральний план Путіна — це не тільки дестабілізувати ситуацію в Україні». За словами Голови Верховної Ради, російський агресор має ширші плани, і фактично нині Збройні Сили України, які протистоять агресору на Донбасі, є гарантом спокою й для інших держав. Андрій Парубій обговорив із Лінасом Лінкявічюсом питання регіональної співпраці, зокрема у рамках Балто-Чорноморського союзу.

► СТОР. 2

Безвізовий
режим
переноситься

Офіційний сайт Європейського парламенту опублікував прогноз дати розгляду механізму призупинення безвізового режиму. Відповідно до попередньої інформації щодо процедури ухвалення механізму призупинення, розміщеної на сайті Європарламенту, розглянути відповідний регламент у першому читанні депутати планують наступного року під час січневої сесії.

Водночас учора зустріч у рамках триалогу (тристоронніх консультацій Єврокомісії, Європарламенту та Ради ЄС) стосовно механізму призупинення безвізового режиму, яка відбулася у Брюсселі, завершилася без ухвалення рішення.

► СТОР. 9

На цьому наголосив Герой України, народний депутат першого скликання Левко Лук'яненко під час політичних дебатів, присвячених 25-й річниці всеукраїнського референдуму 1 грудня 1991 року.

За його словами, на початку 90-х українська влада зробила два вирішальні кроки на шляху до незалежності нашої країни. Перший — 16 липня 1990 року, проголосивши Декларацію про державний суверенітет. «Це була програма будівництва незалежної країни, яку схвалив вищий законодавчий орган», — зазначив Л. Лук'яненко. Ця програма, вважає він, ґрунтовно окреслювала шлях до незалежності. Події, які потім розвивалися, власне, ДКНС, тільки прискорили цей рух. Однак і без

Народний депутат першого скликання
Віталій Мельничук, народний депутат
першого та другого скликань
Левко Лук'яненко.

таких каталізаторів, на думку політика, наша країна, можливо, трохи пізніше, та все одно досягла б поставленої мети.

«Не можна казати, що свобода впала з неба, що нам просто пощастило, — сказав Л. Лук'яненко. — Ми весь час боролися за це і поклали дуже багато жертв. Мирним способом нам вдалося здобути незалежність на тій крові, яку проливали раніше».

► СТОР. 3

Голова Верховної Ради України другого та п'ятого скликань
Олександр Мороз, народний депутат першого скликання Федір Панасюк.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЇ

Відмінність у пріоритетах у мінській «безальтернативності»

Учора в Мінську відбулася зустріч голів МЗС держав «нормандського формату». З самого початку планувалося, що сторони до цього дня підготують «дорожню карту», яка визначить послідовність виконання пунктів Мінських угод. Однак через принципові розбіжності між Києвом (пріоритет питання безпеки) і Москвою (наполягає на виконанні політичних зобов'язань) досягти консенсусу не вдалося. І кожна сторона залишилася на своїй позиції.

Перед початком засідання міністрів закордонних справ четвірки Перший заступник Голови Верховної Ради України, наш представник у гуманітарній підгрупі ТКГ Ірина Геращенко повідомила, що українські переговори наполягатимуть на своєму варіанті «дорожньої карти»: безпека, гуманітарний блок (звільнення всіх заручників) і тільки потім політичні питання.

► СТОР. 5

У лісівників — передноворічні турботи

Держлісгоспи Житомирського обласного управління лісового та мисливського господарства готові реалізувати цього року населенню 669 тисяч новорічних ялинок. Їх плантації створено на площі майже 900 га. Проте, як засвідчує досвід минулих років, продати у період новорічних свят вдається в середньому 50 тисяч штук. Ціни на деревця залежно від їх висоти коливатимуться від 20 до 170 гривень. А середня ціна залишиться на рівні минулорічної — 35 гривень. Лісгосподарські підприємства створять 149 торговельних пунктів для реалізації зелених красунь. Як і в попередні роки, новорічні ялинки обов'язково маркуватимуть етикетками зі штрих-кодом та пластиковими бирками. Перевірити, звідки деревце і чи легально заготовлене, можна за штрих-кодом на офіційному сайті Державного підприємства «Інноваційно-аналітичний центр» у розділі «Перевірка ялинки», повідомляє наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

КОРОТКО

■ Військовослужбовці збройних сил Великобританії побували в окремій 48-й інженерній бригаді, яка дислокується у Кам'янці-Подільському. Попередньо домовились, що з наступного року англійські інструктори проведуть спеціальні штабні курси за стандартами НАТО, повідомляє наш хмельницький власкор Ірина КОЗАК.

■ Громадська організація «Конотопський центр підтримки громадських ініціатив» на Сумщині започаткувала благодійну акцію «Новорічна казка». Жителів міста закликали взяти участь у створенні святкового настрою захисникам Вітчизни, нагадує наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.

■ До Дня Святого Миколая Львівська міська рада виплатить дітям загублених та зниклих безвісти учасників АТО по 10 тисяч гривень. Допомогу отримають неповнолітні, а також ті, хто навчається на денній формі і не має власних сімей, довідався наш власкор Богдан КУШНІР.

Чорнобильський реактор накрили унікальним саркофагом (УНІАН)

Українські Збройні Сили є гарантом спокою й для інших держав

Міністр закордонних справ Лінас Лінкявічюс.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Адже, за словами Голови Верховної Ради, «цей простір має спільну історію, чимало сучасних держав багато років співіснували в рамках спільних державних утворень. Цей простір має потужний транзитний, економічний, торговельний і оборонний потенціал». Також Голова Верховної Ради висловив позицію, що є пропозиція польської сторони розширити взаємодію в рамках союзу регіональної співпраці — «Міжмор'я» — тобто європейських держав, які лежать між Чорним, Балтійським і Адріатичним морями.

Міністр закордонних справ Литви висловив свою підтримку в питанні надання безвізового режиму Україні та висловився за необхідність встановлення контролю над усім кордоном України.

Під час перебування у Вільнюсі Голова Верховної Ради також відвідав музей-

ний комплекс «Меморіал подій 13 січня», зустрівся з представниками української громади у Литві.

Меморіал, розташований поруч із будівлею Сейму Литовської Республіки, увічнює пам'ять захисників Свободи Литви і подій 13 січня 1991 року. Архітектори меморіалу зберегли автентичний фрагмент захисних стін парламенту 1991 року, а також фрагменти захисних барикад, дерев'яні різьблені зображення святих і Діви Марії, а під

залежності Литви 13 січня 1991 року було зроблено спробу здійснити державний переворот з використанням збройних сил. Під час нічного штурму радянськими військовими частинами Вільнюської телевізійної вежі й будівлі Комітету радіо і телебачення загинуло 14 чоловік.

Під час візиту до Литви Андрій Парубій також зустрівся з керівництвом Спільки литовських стрільців. Як зауважив глава українського парламенту на своїй сто-

тів — чоловіків і жінок, які перебувають у постійній готовності боронити зі зброєю у руках незалежність своєї держави. З литовського стрілецького руху виникли перші збройні сили Литви. На стінах в офісі литовських стрільців — портрети наших спільних героїв — князів і гетьманів, зокрема князя Острозького. «Ми маємо подібну історію, адже перші українські військові формування часів Перших визвольних зма-

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій та Посол України в Литовській Республіці Володимир Яценківський поклали квіти до пам'ятника Т. Г. Шевченку у Вільнюсі та зустрілися з українською громадою міста.

склом розташовані фотографії загиблих захисників Свободи. Після проголошення Литвою виходу із СРСР та проголошення не-

рінці у Фейсбукі, у Литві збережена столітня традиція стрілецького руху — руху добровольців, резервіс-

гань — Українські січові стрільці теж виникли з добровільного стрілецького руху, — наголосив Андрій Па-

Журналіст-перекладач, ініціатор заснування української громади в Литві Василь Капкан із примірником газети «Голос України», присвяченим роковинам Голодомору 1932-33 років під час відвідин Головою Верховної Ради України Андрієм Парубієм музейного комплексу «Меморіал подій 13 січня».

рубій. — Ми маємо багато спільних сторінок історії разом з литовськими стрільцями. У міжвоєнний час, коли литовцям вдалося зберегти свою державність, вони підтримували українських борців, наприклад, Євгена Коновальця, який навіть мешкав певний час у будинку литовських стрільців у Каунасі. Спілка литовських стрільців підтримувала нас і в часи Революції Гідності. Зараз, коли на Донбасі українські воїни протистоять російській агресії, литовські стрільці заснували окрему потужну групу підтримки України. І як вісімдесят років тому, так і зараз — литовські во-

лонтери допомагають українцям. І ця допомога — неоціненна».

Андрій Парубій також зауважив, що під час зустрічі говорили зі стрільцями про досвід територіальної оборони у Литві та в Україні. «Обмін досвідом з нашими литовськими союзниками дуже важливий і цінний, тому що і ми, і вони мають спільний кордон з останньою імперією у Європі, яка загрожує безпеці всього вільного світу», — зазначив Голова Верховної Ради.

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Законодавці вчилися на курсах з безпеки та оборони

У Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського народні депутати України пройшли підготовку на вищих академічних курсах з питань воєнної безпеки та оборони держави. Такий захід проведено вперше. Уже три рази підготовка двох груп народних депутатів, які бажають пройти такий

курс, повідомляє прес-служба МОУ.

— Я вам дуже дякую, що ви відважилися на цей експеримент. Кожне заняття — це новий досвід. Інформація, яку ми отримали, є дуже важливою, а досвід спілкування з вами — безцінний. Тепер ми знаємо, що можемо звернутися до університету по поради фахів-

ців, — зазначила народний депутат України, заступник Голови Верховної Ради України Оксана Сироїд.

Протягом шести днів із депутатами працювали кращі науково-педагогічні працівники провідного військового вишу держави. За спеціально розробленою програмою під час занять було розглянуто

проблемні питання, пов'язані із законодавчою базою, зосереджено увагу на основах стратегії національної безпеки та оборони, структурі та специфіці діяльності видів Збройних Сил України, проблемах і перспективах оборонного відомства, а також питаннях забезпечення міжнародного і цивільно-військо-

вого співробітництва, інформаційної безпеки, стандартизації входження в НАТО. Крім теоретичних занять, представники влади мали можливість відвідати одну з авіаційних частин Повітряних сил, де спостерігали, як проходять польоти, відбувається бойове чергування та самі пройшли випробування на тренажерах.

Представники влади зазначили, що лобіюватимуть у Верховній Раді систематичне проведення таких курсів. У своїй роботі народні обранці часто мають справу з питаннями безпеки та оборони, тому їм необхідні підтримка та консультація фахівців, а також глибоке розуміння специфічної проблематики.

Процес реформування Верховної Ради є незворотним

У питанні реформування парламенту є повна підтримка Голови Верховної Ради Андрія Парубія, керівництва апарату, секретаріату. Про це заявив радник глави парламенту Андрій Малик на вчорашньому національному форумі, присвяченому дворічній діяльності Верховної Ради.

«Сьогодні намагаємося знайти діалог з усіма учасниками процесу реформування. Звичайно, найважчий момент — це зміни, пов'язані з рішенням депутатського корпусу», — сказав він.

Андрій Малик нагадав, що нещодавно розпорядженням глави парламенту в структурі апарату створено відділ, який працює в рамках реформування Верховної Ради. «Цей відділ має стати зв'язковою ланкою між депутатами, апаратом, громадянськими структурами. У парламенті підтримують реформуван-

ня Верховної Ради — і цей процес є незворотним», — підкреслив він.

Народний депутат від фракції «Блок Петра Порошенка» Світлана Заліщук наголосила, що парламент спромігся стати двигуном реформ. «За два роки нам вдалося зробити більше, ніж за попередні 23 роки. Водночас Верховна Рада не стала майданчиком, де реально ухвалюються рішення», — зазначила вона.

Також, за її словами, цей парламент не все зробив, що обіцяв. Коаліційна угода виконана лише наполовину. Натомість законодавчий орган змінився в контексті інституційних зв'язків із суспільством. «Сьогодні громадянські організації є партнерами в законотворенні. Але Верховна Рада не стала представником інтересів громадян і контролером діяльності уряду та Президента», — підкреслила Світлана Заліщук.

Загалом, за дворічними показниками, Верховна Рада восьмого скликання ефективніше працювала за попередній парламент. Таким є висновок моніторингу діяльності законодавчого органу, проведеного Громадянською мережею «ОПОРА». Керівник ГМ «ОПОРА» Ольга Айвазовська зауважила: лише 11 відсотків проектів стали законами. За її словами, 81 відсоток ініціатив глави держави та 29 відсотків урядових законопроектів набули чинності. Натомість серед депутатських проектів лише кожен п'ятнадцятий став законом.

Утім, народні обранці не менш відповідальні за вироблення поточної політики та оновлення правового поля, ніж Кабінет Міністрів і Президент. З 516 законів, прийнятих поточним скликанням, понад половину розробили депутати.

«Водночас 99 парламентаріїв продемонстрували нульовий показник продуктивності законотворчої роботи протягом двох років», — констатував аналітик ГМ «ОПОРА» Олександр Неберікут. Найпродуктивнішими стали Богдан Онуфрик і Гліб Загорій («Блок Петра Порошенка»), Вікторія Сю-

Ольга Айвазовська, координатор виборчих та парламентських програм Громадянської мережі «ОПОРА», Ігор Когут, директор Програми USAID «РАДА», Андрій Малик, радник Голови Верховної Ради України, народний депутат України Світлана Заліщук.

мар («Народний фронт»). А найбільш дисциплінованими фракціями є «Народний фронт», «Блок Петра Порошенка» і «Самопоміч».

Окрім того, експерти «ОПОРИ» звернули увагу на те, що загалом народні де-

путати цього скликання реєструють більше законопроектів, ніж спроможні фізично розглянути. Так виникає додаткове навантаження на комітети, апарат парламенту та фракції. У разі збереження такої ди-

наміки кожні вісім з дев'яти проектів не мають перспектив стати законами.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Свобода не впала нам з неба

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Другим важливим кроком стало проголошення незалежності. Ухваливши це доленосне рішення, парламент опинився перед необхідністю вирішувати низку інших важливих питань. Так, варто було визначитися, чи розпускати старий склад Верховної Ради. Тоді майже третину парламенту становила Народна Рада, в межах якої функціонувала група «За незалежність» — найбільш радикальна, куди входили члени Гельсінської спілки. «Ми виступали за те, щоб сформувати новий склад законодавчого органу, — наголосив Л. Лук'яненко, — а опоненти апелювали

до того, що саме ця Верховна Рада проголосувала за незалежність». Те, що перевиборів на початку 1992 року не було, свідчить про складність процесу, який відбувався всередині парламенту, зазначив він. Референдум, за словами парламентарія, необхідно було провести для того, щоб виконати два надскладні завдання: утвердити незалежність нашої держави і реформувати її економіку. Вчорашні політичні дебати проходили за сприяння програми USAID ПАДА: відповідальність, підзвітність, демократична парламентське представництво. Організатором заходу виступила Асоціація народних депутатів. Як зауважив віце-прези-

дент асоціації Володимир Крижанівський, такі зустрічі складають цикл політичних діалогів, приурочених річницям визначних дат, які цьогогоріч відзначає наша держава. Мовляв, сучасникам необхідно робити деякі висновки через призму часу. «Усі, хто зібрався за дискусійним столом, на початку 90-х представляли в парламенті різні політичні сили, — зауважив ще один з учасників заходу, колишній Голова Верховної Ради Олександр Мороз. — Тепер ми збираємося як близькі люди і розуміємо, що разом ми робили хорошу справу».

Надія СМІЯН.

Тиждень, який змусив нас частіше згадувати про мораль

АНАЛІЗ І ПРОГНОЗ

Тривожним було очікування третьої річниці початку Майдану — пригадуємо протистояння минулих років. Цього року СБУ вже мала попередню інформацію й змогла діяти на упередження. Силіві акції таки відбулися, але те, що спершу видавалося як велика небезпека, з кожним роком дедалі більше перетворюється на фарс. Невелика група радикалів, розгромлене другорядне відділення російського банку та, чомусь, косметичний салон — лише підтвердили маргіналізацію таких дій. Декому слід пригадати, що на справжньому Майдані шини палили не задля протесту, а щоб прикритися від прицільного обстрілу та наступу спецназу. Робити це, щоб продемонструвати свій виклик суспільству, — швидше, шлях до «цінностей і методів» антимайдану. Виявом близюїрства і зневаги до загиблих стало проходження вздовж Алеї Небесної Сотні учасників акцій під Національним Банком. Те, як це все відбулося, найкраще відобразилося в чимусь вислові: «Антимайдан пройшов і голови не схилив...». Однак це вже був останній поштовх імітації землетрусу, який нічого так і не зруйнував та не сколихнув. Символічно, що ті політичні акції, які переступають через межу моралі, в нас не можуть перемогти.

А ще цього дня в містах України відкривали меморіали пам'яті Небесної Сотні, прозвучали два доволі резонансні виступи Президента, який за-кликав не займатися самоїдством і нагадав, що, крім втрат, ми маємо й чим пишатися, та, чи не вперше на такому рівні, визнав свої помилки. Символічно, що цього дня державні нагороди отримали бійці добровольчих батальйонів, чим було поставлено крапку в непорозуміннях між владою та добровольцями і остаточно відділено справжніх героїв від тилових провокаторів.

Тиждень відзначився десятками значних міжнародних подій, більшість з яких матиме вплив на Україну. Активно використав можливість парламентської дипломатії Голова Верховної Ради Андрій Парубій під час візиту до Туреччини. Його переговори з президентом країни Реджепом Ердоганом були дуже вчасні, оскільки турецька влада «побила горщики» з ЄС і може підпасти під маїніпуляції Москви. Дуже важлива для нас чітка визначеність керівних органів НАТО щодо російської агресії в Украї-

ні. Окремо слід відзначити розмову спікера із Вселенського Патріархом Варфоломієм. Підсумки цього візиту мусять бути вельми значні, якщо реакцією на нього стала далека від церковного благочестя заява патріарха РПЦ Кирила Гундяєва, мовляв, руська церква ніколи не відпустить українську. Насправді процес, який повинен привести до звільнення українського православ'я від московського впливу та формування єдиної Помісної Церкви, вже розпочався. Як і все в церковному житті, він не може бути швидкий. Шкода тільки, що юридичний крок нашої прокуратури, який міг його прискорити, опинився під загрозою через варте жалю рішення Регламентного комітету. Справа Новинського могла б показати православному світу, до яких ганебних методів може вдаватися Московська патріархія. На жаль, місячне відтермінування може завадити слідству.

Потішив епатажний Міхеїл Саакашвілі. Попри серйозні сподівання, він дедалі частіше робить неприйнятні з огляду на моральність вчинки і грубі помилки.

За тиждень він устиг образити більшість журналістів та продемонстрував зневагу до таких символів, якими є історія Руху та пам'ять про В'ячеслава Чорновола. У нашому не позбавленому моралі суспільстві такі дії повинні ознаменувати «початок кінця», тож до наступних виборів він і його партія навряд чи збережуться, від чого іншим опозиціонерам стане трохи вільніше.

Слід згадати про візит Генерального прокурора України Юрія Луценка до Міжнародного кримінального суду в Гаазі, де вже почав набирати обертів підготовчий етап розслідування злочинів агресії, воєнних злочинів та злочинів проти людяності, які вчиняє Росія на нашій землі. Те, що ці старання немарні, може свідчити істеричний демарш російського керівництва та заяви низки проросійських експертів. Ще два тижні тому вони твердили, що МКС ніколи такі справи не прийме до розгляду. Сьогодні всі як один повторюють: хай і прийме, але це не принесе жодних результатів. Так от, сам факт початку розгляду справи в Гаазі вже є полі-

тичним вироком режиму. Справи в МКС ніколи не розглядають швидко, але для них характерна невідворотність покарання.

Чіткою була резолюція Європейського Парламенту стосовно протидії російській та ісламістській пропаганді. І хоча назва резолюції вельми дипломатична, зате зміст більш ніж зрозумілий, а діяльність Росії оцінюється в єдиному контексті зі світовим тероризмом. Зробив приємний подарунок українській владі й президент Європейської Комісії Жан-Клод Юнкер, коли заявив, що задоволений темпом і якістю реформ в Україні. Навіть допустити, що це лише комплімент, не можу. У 2012 році в Люксембурзі мені довелося бути свідком жорсткої дискусії з паном Юнкером, який продемонстрував свої характерні риси: він дуже добре обізнаний у справах, про які каже, і не роздає політичних авансів. Тоді, попри певний прогрес у деяких реформах, його критика була просто вбивча.

За підсумками Саміту Україна—ЄС, на жаль, безвізовий режим для українців поки що не введено, і чітка дата його проголошення не названа. Те, як демонстративно пробували закладити свою вину лідери ЄС, свідчило: це була внутрішня інтрига в Союзі. Уперше ніхто не виставляв претензій до України, зате ми мали всі підстави висловлювати невдоволення. Ситуація, безумовно, прикра, але «посипати голову попелом» навряд чи варто, а тим паче відвертатися від Європи та її неминущих цінностей. Питання лібералізації візового режиму — це вже не проблема Ук-

раїни, а наслідок неузгодженостей усередині самого ЄС. Тим паче це не програш саме нашої країни, оскільки та само ситуація склалася і щодо Грузії. Результату ми все одно доб'ємося. Але водночас слід згадати, що за більшістю інших питань Саміт виявився успішним для України, особливо щодо енергетичної співпраці.

Більшою проблемою є те, як зреагували на підсумки Саміту деякі наші політичні й суспільні середовища. У повітрі буквально витали радість і захоплення: «Ура! У Порошенка виникла проблема, йому не вдалося, він зазнав поразки!». Я далекий від того, щоб вважати поразкою ще одне відтермінування, яке лише свідчить про складність дипломатичних переговорів. Але мова навіть не про це. Панове, коли ви починаєте радіти програшу власної держави тільки через те, що це може ілюзорно послабити позиції свого Президента та зробити його вразливішим, то це вже за межею добра і зла. Колись виводив формулу: якщо політик, активіст, просто громадянин не любить чи критикує свою владу — це не лише нормально, але навіть добре. Але коли ти радієш програшу своєї країни, то ти вже знайшов своє місце в окопах. І ці окопи з протилежного боку.

І щоб не завершувати на такій непримітній темі, традиційно ще й добра новина: уряд нарешті скасував понад 360 застарілих регуляторних актів. Більшість із них були значним гальмом у розвитку підприємницької ініціативи. Аносують, що це лише початок хорошого шляху.

Тарас ЧОРНОВІЛ, політолог і незалежний експерт.

звернулися понад сто людей. Більшість просили допомоги на лікування.

Народний депутат закликає своїх колег максимально підтримати медичну галузь. Зокрема, медичні заклади Міноборони, де рятують життя захисникам країни. У Вінницькому військово-медичному центрі медичний персонал надав допомогу понад двом тисячам військовослужбовців і добровольців, яких було доправлено із зони АТО з різними ступенями поранень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У ФРАКЦІЯХ

Допомогти всім, хто втратив житло під час АТО

Народні депутати із фракції Блоку Петра Порошенка Олег Недава та Ірина Суслова підготували та внесли на розгляд Верховної Ради проект закону «Про внесення змін до Закону «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» (реєстраційний номер 5454).

Застосування Закону «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» виявило прогалини в законодавстві щодо забезпечення прав і свобод громадян України, які втратили житло під час проведення бойових дій на території населених пунктів у зоні проведення АТО. «З тих чи інших причин ці громадяни не покинули ті населені пункти, де вони мешкали. Так склалося, що ці громадяни, які втратили житло, але залишилися в межах своїх населених пунктів, змушені проживати в найманих ними помешканнях, залишилися без підтримки держави», — зазначили народні депутати в пояснювальній записці до законопроекту.

Ураховуючи численні звернення та скарги громадян України, які опинилися в такій ситуації, народні обранці пропонують прийняти ці зміни та приєднати таких громадян до категорії внутрішньо переміщених осіб. Для цього пропонується внести доповнення до пункту першого статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», зокрема, після слів «...техногенного характеру» доповнити словами «...в тому числі особи, які втратили житло внаслідок бойових дій у період проведення антитерористичної операції». «Це потрібно для того, щоб забезпечити права і свободи громадян, які втратили своє житло, змушені були покинути своє постійне місце проживання, але не отримали статусу внутрішньо переміщених осіб», — наголосив Олег Недава.

Вл. інф.

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з виключенням із списків, вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Дубініна О.І.:

Ледового Микити Валерійовича (номер посвідчення 245/15);

народного депутата України Капліна С.М.:

Кошулька Сергія Саввича (номер посвідчення 342/12);

Чорного Андрія Андрійовича (номер посвідчення 342/01);

народного депутата України Павелка А.В.:

Примакова Каміля Юрійовича (номер посвідчення 97/16);

народного депутата України Фельдмана О.Б.:

Андрющенка Володимира Володимировича (номер посвідчення 372/25).

народного депутата України Мельничука С.П.:

Борути Ігоря Івановича (номер посвідчення 189/18);

Доманської Олени Олександрівни (номер посвідчення 189/19);

Мілейка Ігоря Борисовича (номер посвідчення 189/16);

Населенка Євгена Олександровича (номер посвідчення 189/26);

Рудика Валентина Антоновича (номер посвідчення 189/14);

народного депутата України Нечасова О.І.:

Каторжного Євгена Олександровича (номер посвідчення 185/08).

Управління кадрів.

АНОНС

Парламентські слухання на тему: **«Регулювання обігу земель сільськогосподарського призначення: пошук української моделі»** відбудуться 21 грудня у Верховній Раді України.

Коли ти радієш програшу своєї країни, то ти вже знайшов своє місце в окопах. І ці окопи з протилежного боку

Три сотні працівників КП «Херсонелектротранс» залишилися без грошей. Виконавча служба заарештувала всі рахунки підприємства за судовою ухвалою про необхідність сплатити заборгованість перед бюджетом та Пенсійним фондом, довідався наш власкор *Сергій Яновський*

На Локачинському газовому родовищі запрацювала 25-та експлуатаційна свердловина. Тепер тут щодня видобувають 74 тисячі кубів блакитного палива. Загалом з 2000 р. на родовищі отримали 700 мільйонів кубометрів природного газу, *підрахував наш волинський власкор Максим Солоненко*

Чернігівськими будинками
управлятимуть прибалтійці

Міська влада Чернігова спонукає мешканців багатоквартирних будинків брати на себе управління ними шляхом створення відповідних об'єднань. Але багато власників квартир у будинках, що давно потребують ремонту, не поспішають цього робити. Тому виконком міської ради вирішив передати управління 95 будинками латвійській фірмі — ТОВ «Майас Сілтумс».

До 1 липня чернігівці, які проживають у багатоквартирних будинках мікрорайонів Шерстянка та Стара Подусівка, повинні були визначитися з формою управління своїми багатопо-

верхівками, оскільки комунальних ЖЕКів фактично більше вже не буде. Для тих будинків, де цього не було зроблено вчасно, у міськраді провели конкурс і затвердили

управителем латвійську компанію. Опоненти, проте, зазначають, що прибалтійська фірма не надала інформації щодо своєї матеріально-технічної бази, а статутний капітал її становить 30 тисяч гривень. Та уже з 1 грудня майже в сотні чернігівських будинків буде новий управитель. Василь ЧЕПУРНИЙ. Чернігів.

Відправили на вимушені канікули

Через те, що в 11 закладах перевищено епідпоріг ГРВІ, чернівецьких школярів відправлено на вимушені канікули.

— Напередодні захворіли і не прийшли на уроки майже чотири тисячі учнів, — каже голова Чернівецької області Олександр Каспрук. — Це майже 16% від загальної кількості всіх учнів у місті. Щоб не сприяти розповсюдженню хвороби, ми тимчасово зупинили заняття — поки що до 2 грудня. А дитсадки

працюватимуть. Там через вищу ізоляваність дітей ГРВІ так швидко не розповсюджується. Тим часом лише за останній тиждень жовтня на ГРВІ в Україні захворіло майже 17 тисяч дітей. Головний позаштатний інфекціоніст МОЗу Ольга Голубовська зазначала, що цієї зими в країні цир-

кулюватимуть три штами вірусу грипу H3N2 (Гонконг), H1N1 (Каліфорнія), який є дуже агресивним, і грип з маркуванням В, який є легшим і дає менше ускладнень. Головні групи ризику — малеча та люди, старші 60 років. Діти з прикордонної області вже відчули їхньої прихід. Сергій СУЛИМА. Чернівецька область.

РЕГІОН: ЗАПОРІЖЖЯ

Проблемна дорога
майже готова

«Голос України» вже повідомляв про середній ремонт 12-кілометрової ділянки автодороги Запоріжжя—Маріуполь. Дорога ця найпроблемніша в області — не ремонтувалася, схоже, з часу побудови в 1960-х роках. Відповідно і стан її був вкрай незадовільним. І ось на початку серпня зрештою надійшли кошти, і дорожники замість традиційних «ямкових» ремонтів узялися за повноцінний середній ремонт. Тобто із виконанням цілого комплексу робіт, який завершується укладанням нового верхнього шару асфальтобетонного покриття.

Нині згадане покриття, із застосуванням спеціальної машини, вже укладено на 80 відсотках площі відремонтованої дороги. Іншими словами — справи рухаються до завершення. Окрім того, будівельні підрозділи також працюють над

встановленням бордюрного огороження та нових дорожніх знаків.

Гімназистку врятувати
не змогли

У реанімаційному відділенні Бердянської міської лікарні на Запоріжжі померла шестикласниця однієї з гімназій міста, яку сюди доправили «швидка». Різка погіршення стану дитини — вона навіть знепритомніла, сталося на третій хвилині уроку фізкультури, коли починалася розминка. Ще через сім хвилин приїхала «швидка»...

Дівчинка не мала жодних протипоказань для занять фізкультурою. З гарним настроєм, як розповідають однокласники, вона прийшла і на останнє для себе заняття. Тим більше, що через хворобу вона два тижні, за рекомендацією лікаря, фізкультуру не відвідувала.

У місті створено спеціальну комісію для розслідування факту смерті школярки. Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Діти з Волновахи
вивчають німецьку у... Луцьку

У Луцьку перебувають 15 учнів та педагогів з Волноваської ЗОШ № 7, що на Донеччині. Вони беруть участь у спільному німецько-українському проєкті «Осінній університет — обмін досвідом. Інформаційний місток розвитку дружніх стосунків Німеччина — Україна». Для школярів з Донбасу, які проживають у родинах лучан, підготовлено насичену програму: вивчення німецької, тренінги, майстер-класи, екскурсії.

З гостями зустрілися міський голова Микола Романюк та його заступник Андрій Киця. Присутній на заході директор

Луцької гімназії № 4 Олександр Мишковець зауважив, що діти з очолюваного ним закладу у рамках цього ж проєкту

перебувають у Німеччині, а діти з Волновахи приїхали до Луцька. — Луцьк і Волноваха є містами-побратимами, — зауважив Микола Романюк. — Неодноразово на відпочинок до нашого міста приїжджали групи дітей. Таке спілкування зближує українців зі сходу та заходу.

Максим СОЛОНЕНКО. Волинська область. На знімку: світлина на згадку з керівниками Луцька. Фото відділу інформаційної роботи Луцької міської ради.

Канатка «розв'яже»
транспортний вузол

У Дніпрі незабаром з'явиться канатна дорога, у необхідності якої довго, але безрезультатно переконували колишніх керівників міста ентузіасти цього виду пересування, зокрема, відомий мандрівник Юрій Єршов. Однак не докази Юрія Єршова і його прихильників переконали нинішній склад муніципалітету в доцільності «повітряної дороги», а... підземна дорога. Спорудження багатостраждального дніпровського метро, що саме відновилося після багаторічної перерви, порушило питання з'єднання його майбутніх станцій із транспортними магістралями і об'єктами міста. У муніципалітеті Дніпра відбулася нарада із цього приводу за участю представників турецької компанії «Лімак» — генпідрядника будівництва метрополітену.

Головний архітектор Дніпра Дмитро Волик вважає, що саме канатна дорога могла б «розв'язати» транспортний вузол. Згідно з представленим на нараді проєктом, вона має довжину 9,3 кілометра, починається від станції «Музейна» (кінець на лінії) і проходить островами

Дніпра до житломасивів Перемога й Сокіл. Важко переоцінити її роль і як транспортного засобу, доступного для людей з обмеженими можливостями, не підвадного примамом погоди, економічного, екологічно чистого, до того ж така канатка швидко окупається.

Нагадаємо, що гроші на поновлення будівництва дніпровського метрополітену виділили Європейський банк реконструкції та розвитку, а також Європейський інвестиційний банк. Розмір кредиту — 304 мільйони євро. Вартість контракту на будівництво підземки з фірмою «Лімак» становить 224 мільйона євро.

До речі, канатна дорога в місті колись була: невелика завдовжки, вона з'єднувала правий берег із пляжем Монастирського острова.

Ольга ПЕРОВА.

Дніпро. На знімку: головний архітектор міста Дмитро Волик демонструє проєкт канатної дороги. Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Шкільний автопарк
поповнився

Голова Луганської ОДА — очільник обласної ВЦА Юрій Гарбуз урочисто передав керівникам відділів освіти райдержадміністрацій 14 нових шкільних автобусів. Отже, 20 одиниць транспорту з необхідних 38 уже є, а решту закуплять наступного року. Придбання автобусів здійснено на умовах співфінансування: 70 відсотків — за рахунок залишку освітньої субвенції, решта — за кошти місцевих бюджетів. «Оновлення автопарку, дороги, матеріально-технічне забезпечення навчальних закладів — це внесок влади у комфортну освіту наших дітей, а зробити її якісною — завдання педагогів», — сказав у своєму вітальному слові Юрій Гарбуз.

Павло ВОРОНЦОВ. Луганська область.

У пониззі Дніпра
зіштовхнулися
судна

У пониззі Дніпра зіштовхнулися два судна українських власників. Сухован-

ЦИФРА

Понад 7600 осіб утримується на сьогодні в установах виконання покарань та попереднього ув'язнення Дніпропетровської області, 214 з них — у лікувальних закладах. Протягом 2016 року у зазначених вилучено 1110 мобільних телефонів, 904 літри браги, 258 одиниць колючо-ріжучих предметів. Олена ЧЕРНЯВСЬКА.

ликою. Зіткнення сталося біля села Іванівка Білозерського району Херсонщини. У міжрегіональному управлінні Укртрансбезпеки повідомили, що причини зіткнення суден з'ясовуватиме спеціально створена комісія.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ. Херсонська область.

Моніторять
стан озимих

Аграрії Рівненщини завершили сівбу озимих зернових. Найбільше відвели під пшеницю (90 тис. га).

— Проведений моніторинг стану посівів озимих зернових культур засвідчив, що сходи отримано на 97 відсотках площ, із яких у добром стані перебуває 64 відсотки, задовільному — 25, слабкі та зріджені — 11. А ось озимий ріпак повністю зійшов на всіх площах, — розповіла директор департаменту агропромислового розвитку Рівненської ОДА Надія Переходько, яка також повідомила, що в області вже мають 1 мільйон 78 тисяч тонн зерна цього річного врожаю.

Олександра ЮРКОВА. Рівне.

СПОРТ

Плани
Василя Ломаченка

Бокс. Чемпіон світу в другій напівлегкій вазі за версією WBO Василь Ломаченко 2017 року може провести три чи чотири поєдинки. Про це заявив менеджер українця Егіс Клімас, який порушив цю тему в розмові з головою Top Rank Бобом Арумом:

«Арум сказав мені, що наступного року прагне організувати для Василя щонайменше три зустрічі, а можливо, й чотири. Все залежатиме від імен суперників. Перший бій планується на кінець березня чи квітень». Також відзначається, що Боб Арум розглядає для Ломаченка можливість проведення боїв проти мексиканця Орlando Салідо або філіппінця Менні Пахья, однак для самого українця ці суперники не є пріоритетними. Відзначимо, що Ломаченко після перемоги над ямайцем Ніколасом Волтерсом піднявся на перше місце в рейтингу BoxRec у напівлегкій вазі.

Сестри Семеренко
готуються

до повернення

Біатлон. Олімпійська чемпіонка Віта Семеренко відновила активні тренування після народження сина. Про це розповів президент Федерації біатлону Володимир Бринзак під час зустрічі з уболівальниками.

Спортсменка привітала колег з початком нового сезону. Природно, вона стежить за виступами збірної і гаряче вболіває за наших. У знаменитій біатлоністці все гаразд. Віта розпочала тренування поки що за такою схемою: тренажерний зал 40 хвилин і басейн 35 хвилин. Через президента ФБУ чемпіонка передала вітання всім уболівальникам, висловила сподівання на швидке повернення.

Як повідомлялося, у вересні Віта Семеренко народила сина Марка. Її сестра-близнючка Валентина Семеренко нині також тренується за індивідуальною програмою в словенській Поклюці і планує відновити виступи ще цього сезону.

Вагомий здобуток

Сумо. Мінськ (Білорусь). Кубок світу. Участь брали дев'ять команд. Українці мають вагомий здобуток — 18 медалей різного ґатунку.

Золотих медалей удостоєні: Аліна Бойкова (65 кг), Марина Максимова (80), Марія Дробоян (80+), а також команда — Важа Даіаурі, Сергій Соколовський, Антон Чеев, Дмитро Чмихов.

Здобуто нашими і командне «срібло», котре вибороли Івана Березовська, Марія Дробоян, Вікторія Рогова та Тетяна Скірда. Ще два других місця посіли Олександр Верасюк та Марія Дробоян в абсолютній вазі.

Бронзові відзнаки вибороли Вікторія Рогова (80), Івана Березовська в абсолютній вазі та 80+, Костянтин Булатов (85), Олександр Вересюк (115+), Мікола Кожухов (115), Максим Олешко (абсолютна вага), Анастолій Хлюстін (85), Дмитро Чмихов (115) та Сергій Соколовський в абсолютній вазі і 115+.

Адапувався в команді

Футбол. Півоборонець збірної України Олександр Зінченко, котрий належить англійському клубу «Манчестер Сіті», проведе в оренді в ПСВ (Нідерланди, Ейндговен) щонайменше два сезони.

Про це повідомив спортивний директор нідерландського клубу Марсель Брандс. Зокрема, він сказав:

— Зінченко вже адаптувався в нашій команді і перебуває у відмінній формі. Можна навіть подумати, що він народився в Нідерландах, а не в Україні. Його стиль гри схожий на стиль Давіда Сільві і Кевіна де Брейне.

Ми домовилися з «Манчестер Сіті», що Зінченко гратиме у нас два сезони, щоб дозріти. В Англії він досі не отримав дозволу на роботу, але Гвардіола покладає на нього великі надії.

Про мужність і героїзм розкажуть книги

У Чернігові військові журналісти представили два видання про воїнів російсько-української війни «Побратими» і «Відчайдухи». Книги вийшли за ініціативи редакції журналу «Військо України», яку очолює чернігівець Валентин Буряченко (на знімку).

На презентації були присутні й учасники АТО, про яких ідеться в розповідях, зокрема, легендарний боєць, кавалер орденів Богдана Хмельницького і «За мужність» Юрій Літковець.

Як розповів на презентації Валентин Буряченко, матеріали для книг збирали два роки і всі нариси об'єднує захоплення мужністю і героїзмом захисників України. Третю книгу буде присвячено відвазі та самопожертві в захисті нашої держави жінок, які воюють на фронті і допомагають захисникам як волонтери.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігівська область.

Фото
Віктора КОШМАЛА.

І кухня польова теж воювала

У Військовій академії Збройних Сил України, щоб нагадати про ратну працю тиловиків, які воювали в роки Другої світової і воюють нині в АТО, встановили польову кухню-автопричіп КП-42 зразка 1942 року. В армії такі кухні, на яких можна було приготувати обід для 200 солдатів, «трудилися» до 1948-го.

Раритет став другим пам'ятним експонатом на території ви-

шу, де понад двадцять років готують офіцерів-логістів. Спочатку вони навчалися на факультеті тилу Одеського інституту Сухопутних військ. З 2011 року логісти займаються на кафедрі тилового забезпечення факультету підготовки фахівців матеріально-технічного забезпечення. За цей час випущено 1 600 офіцерів тилу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Безпеку пішоходів забезпечить... сонце

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

Електронну систему для освітлення нерегульованих пішохідних переходів у темну пору доби «Безпечний перехід» розробили на вінницькому підприємстві «Промавтоматика». Першу систему випробовують на одному з пішохідних переходів на проспекті Юності в обласному центрі.

Спеціальна оптика спрямовує промінь світла безпосередньо на місце переходу, що робить пішохода добре помітним уночі. Регулятор вмикає підсвічення тільки тоді, коли до «зебри» наближається людина. На підприємстві стверджують, що в Україні немає аналогів цієї системи, вона перша в Україні.

— Така продукція, безперечно, корисна для нашої територіальної громади, — наголосив очільник

Вінниці Сергій Моргунов. — Миська влада налагодить співпрацю з підприємством щодо її придбання і встановлення насамперед у місцях інтенсивного руху транспорту, а також біля навчальних закладів та дитсадків. Надалі забезпечимо усі пішохідні переходи у місті новою системою.

І це не єдина енергоощадна розробка «Промавтоматики». Ще є терморегулятор «Розумне тепло», який встановлюють у системах газового чи електроопалення. Він автоматично знижує температуру обігріву приміщення, коли господарів немає вдома. А ще є прилад «Диференційований облік енергії», який протягом доби фіксує показники споживання електрики і привчає до ощадного споживання електроенергії.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Цьогоріч укркінофест відбувся в кінотеатрі «Saga», що в центрі Стокгольма. На відкритті презентували «Гніздо горлиці», прем'єра якого нещодавно була в Україні.

— Також ми вирішили показати шведам історико-драматичний фільм Єви Нейман «Пісня пісень», щоб акцентувати увагу на ролі єврейської общини в житті України. Крім цього, на фестивалі був день, присвячений дітям. Ми їм показали мюзикл «Трубач». Закриття кінофестивалю ознаменувалося біографічним історико-драматичним фільмом режисера Сергія Мокрицького про українську жінку-снайпера «Нез-

ламна», — зазначила Наталія Пасічник.

Тим часом українські чиновники вже другий рік обговорюють створення Українського інституту і далі заяв, на жаль, справа не рухається.

— Ми все ще сподіваємося, що Мінкульт і МЗС України підтримають нашу візію не словами, а конкретними справами, — каже Наталія Пасічник.

Олексій КОСТЮЧЕНКО.

Острог
Рівненської області.

На знімку: режисер фільму «Гніздо горлиці» Тарас Ткаченко, директор Українського інституту в Швеції Наталія Пасічник, виконавиця головної ролі у фільмі Римма Зюбіна.

Фото надане автором.

Відмінність у пріоритетах
у мінській «безальтернативності»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Українська сторона висловлює обурення фактом невідкриття КПВВ «Золоте», заблокованого з березня 2016 року. Міністр (Павло Клімкін. — Авт.) заявив: готовий сьогодні запросити на відкриття КПВВ своїх колег Штайнмаєра та Еро. Можливо, хоч так росіяни дадуть вказівку ОРДЛО не знущатися із цивільного населення і відкрити нарешті цей пункт», — написала Ірина Геращенко на своїй сторінці у Фейсбучі.

За її словами, Україна наполягає на якнайшвидшому звільненні заручників і це — ключовий пріоритет. Також українська сторона надасть переконливий фактаж порушень режиму тиші на Донбасі з боку російських окупаційних військ і акцентує увагу на небезпеці виникнення екологічної катастрофи на сході України, яку провокують дії РФ.

З огляду на коментарі міністра закордонних справ Німеччини Штайнмаєра перед відльотом до Мінська, головне завдання цих переговорів — зробити стабільним режим припинення вогню та відновити процес відведення важкого озброєння у зоні конфлікту, повідомляє DW.

Раніше його російський колега Лавров заявляв, що «нормандській четвірці» навряд чи вдасться домовитися за всіма параметрами «дорожньої карти» українсько-врегулювання і раунд на рівні голів МЗС може виявитися «зустріччю заради зустрічі». Втім, ніхто з її учасників з самого початку не очікував від неї прориву в переговорному процесі. У кожного з них своя мотивація, і кожен обстоюватиме позиції своєї сторони. Тож сенсацій чекати не варто. Найімовірніше, цей раунд організовано для продовження життя й підтвердження безальтернативності самого мінського формату. І це, схоже, єдиний пункт, за яким у високопоставлених гостей білоруської столиці немає розходжень.

Ольга ВІТЕР.

Р.С. Коли верстався номер, результатів переговорів голів МЗС Німеччини, Франції, України та Росії ще не було оприлюднено. Деталі читайте в наступному номері «Голосу України».

Нагадали: вогонь промахів
не пробачає

Рятувальники провели комплексне пожежно-профілактичне відпрацювання села Ягодинка Пулинського району Житомирщини. Було створено кілька груп, до яких залучили, зокрема, депутатський актив, соцпрацівників, правоохоронців. Вони обстежили приватні житлові будинки, приділивши особливу увагу самотнім хворим людям,

інвалідам, багатодітним сім'ям та особам категорії ризику, адже з початком опалювального сезону пожеж у селах побільшало. До трагедії може призвести навіть те, що ліжко стоїть надто близько біля грубки.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська
область.

Фото прес-служби
УДСНС України в області.

Укркінофест підкорює Скандинавію

У Стокгольмі уже вдруге відбувся фестиваль українського кіно, організований Українським інститутом у Швеції, започаткованим у 2014 році на громадських засадах за ініціативи відомої українсько-шведської піаністки Наталії Пасічник. Серед заходів, організованих інститутом, — фестиваль українського кіно минулого року, серія концертів української класичної музики, презентація першої книги про історію України, написаної шведською мовою шведським письменником Пітером Йонсоном, участь у книжковому ярмарку в Гетеборгу тощо.

На базі Київської обласної клінічної лікарні відкривть тренінгово-реабілітаційне відділення (МОЗ)

У столичному Будинку кіно урочисто відкрився XVI Міжнародний фестиваль документальних фільмів «Кінолітопис–2016». У програмі заходу, що проходить під гаслом «Видатні постаті українського кінематографа», — прем’єрний показ картини режисера Юлії Лазаревської «Загальний зшиток», знятої за щоденниками та листами Олександра Довженка. Глядачі побачать документалістику Миколи Вінграновського, стрічки «Космос Миколи Мащенка», «Іван Драч. У пошуках Марійки», «Колесо Федора Примаченка» тощо. У рамках фестивалю відбудеться вечір «Укркінохроніці 85 років», *повідомляє наш кореспондент Світлана Чорна*

Ровесник незалежності захищав її у Широкиному

Він народився третього дня незалежної України. І в свої 24 юні роки добровільно пішов захищати Батьківщину.

Денис Кошлак народився у Чернігові, досі говорить російською, але коли почалася російсько-українська війна, без вагань добровольцем пішов на фронт. Він єдиний син у матері — тож вона до контузії Дениса так і не знала толком, де він. «Казав, що гуляю по Маріуполі, що дівчата тут красиві, що морозиво їм», — розповідає Денис. А насправді він в той час був у Широкиному.

Чому пішов воювати? Відповідь проста, шира, зовсім не геройська: «Ну як це — мої друзі пішли на війну, а я буду вдома сидіти?!».

Щоправда, тепер, коли Денис більше року відвоював і повернувся з непростю контузією, у нього відбувся перегляд кола друзів і приятелів: «Є такі, що кажуть — ти воював за владу, за гроші, незрозуміло за кого війна. Вони випали з числа моїх товаришів. Я не став з ними дискутувати, порадив тільки на пару днів з’їздити на фронт, послухати розповіді жителів сіл про те, як росіяни били по них, гвалтували дівчат, розстрілювали неугодних...» — каже Денис Кошлак.

Ми розмовляємо в кабінеті лікаря Центру радіаційного захисту та оздоровлення населення, де Денис проходить

лікування після контузії. Цей медичний заклад виступив ініціатором обстеження та лікування всіх учасників АТО, маючи загалом достатні медичні умови для цього. І саме тут, у центрі, виявили, що контузія бійця Дениса Кошлака не обмежилася ушкодженням вух... На нього чекає лікування після уточнення діагнозу та санаторій. Сам же він бачить, що став нервовим, роздратованим, але добрий догляд медиків дає позитивні результати.

Денис Кошлак — морський піхотинець. Їх довго тренували — біля Житомира, де Тетерів пробивається кризь гори, на Миколаївщині, де розташована частина. Вперше в житті Денис стрибав із парашутом, видирався на гори, але воювати довелося без цих умінь: він був навідником ДШК, станкового кулемета. 35 кілограмів ваги потягати на собі, та ще з патронами, нелегко — а на вигляд Денис худенький парубчак.

Які епізоди запам’яталися найбільше? Певно, те, як ішов здаватися українцям підполковник російського ФСБ: «Йому стріляли в ноги, а він спокійно так ішов. А потім сказав, що здався, бо набридло воювати».

Уже тільки один цей епізод розвінчує міфи, що їх поширює російська пропаганда, мовляв, на Донбасі — громадянська війна і воюють місцеві. Денис розповідає, як бійці «Правого сектору» взя-

ли в полон вісім бойовиків — троє з них виявилися громадянами Росії. А місцеві — вдягнені абияк, курять «Приму» без фільтра і кажуть, що їх мобілізували воювати.

...Він так детально, крок за кроком, розповідає свою військову біографію, в якій є і бюрократія, і дурість, а героїзм — настільки звичний, що таким його бійці і не вважають. Денис так розкаже, наче звітується перед удвічі старшим. Питаю: «А коли було страшно?» У відповідь, думаю, почую, — тоді, як гинули товариші. Але ні, відповідь зовсім інша: «Коли стрибав із парашутом удруге і втретє, бо перший раз не страшно — викидають тебе, як мішок, і летиш. А ще було страшно, коли був зі своїм ДШК на горищі двоповерхового будинку і через слухове вікно бачив у темряві, як летіли на мене трасуючі кулі. Я пригинався, а потім і сам розумів, що занавіска ніяк би мене не захистила, якби ворог стріляв прицільніше».

На моє уточнення про реакцію на вбитих товаришів відповідь була геть несподіваною: «Ні, не страшно було, а злість брала! Як це так — вони лізуть, вбивають на нашій землі, а в нас якесь перемир’я! І я ще живий...» Мабуть, це зветься азартом бою.

Контузили Дениса росіяни під час трансляції матчу Росія — Уельс: саме тоді відбувалися активні обстріли, пер-

ший — на початку трансляції, другий — під час перерви і третій — по закінченню. Гумор такий на фронті... Міна влетіла в маленьку кімнату, з якої відстрілювався Денис, і він перестав чути. Але не кинув свого кулемета, і командир роти відірвав його вже майже силою, бо морський піхотинець бачив тільки, як у того ворухаться губи, але слів не чув. На американському «Хаммері» (і за те спасибі, хоч зброї гарантії Будапештського договору нам і не дали!) контуженого бійця доставили в госпіталь. Підлікувавшись, він ще раз потрапив у те ж Широкине і за той же ДШК, але госпіталь підняв галас: де подівся боець, що не долікувався? А він саме отримав від волонтерів такі класні навушники — розмову чути, а вибухи ні. Довелося віддати наступнику...

Як складеться у фронтовика доля далі — невідомо. Є в нього дівчина, з якою познайомила війна — вчиться в Києві. Денис також хоче вчитися. Тим паче, що повертатися на посаду експедитора, на якій він перед війною ще й був не оформленим належно, не хоче. А війна — як треба буде, Денис Кошлак без вагань візьме зброю для захисту незалежності України. Бо іншої держави не знає і не хоче.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігів.

Фото з фронтового альбому морського піхотинця Дениса КОШЛАКА.

Полотна з козацьким духом і романтикою

У Національному університеті «Острозька академія» триває виставка робіт Олександра Канібора — бійця полку «Азов». У своїх полотнах автор передає сучасну українську історію, творцем якої нині є він сам та бійці, що воюють разом із

ним. Майже всі роботи художника пронизані вільним козацьким духом та романтикою.

Олексій КОСТЮЧЕНКО.

Острог Рівненської області.

Фото надані автором.

Через біль, кров, сльози і покаяння...

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ,
КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Відомий український філософ Василь Кушерець написав, що патріотизм розвивається з любові. І творить любов. Адже людство повинно колись зрозуміти, що ненависть руйнує, казав ще один із головних героїв — Кузнечик із кінофільму «У білі ідуть лише «старі». Фільм, знятий на кіностудії Довженка, об'єднував і лютчиків, і глядачів, і патріотів, і грузинів, і українців, і росіян, і закоханих... Пам'ятаєте, наприкінці фільму головні герої обіцяють повернутися, коли закінчиться війна. Щоб знову проспівати «Смуглянку». Через два тижні «Смуглянку» і гімн України співають у Сибіру на фестивалі «Українське кіно», де зберуться люди, які люблять українців. Головне, каже організатор фестивалю Сергій Іващенко, буде де сказати правду і відвести душу, адже багатьом у Росії не вистачає того, що творить. Будемо жити!

Любомир АЛЕКСЄЄВ
(Москва, комп'ютерник):

— Минуло три роки з початку Майдану. Майдану, що потім став Революцією Гідності. І це справді так. Саме з цього моменту Україна стала незалежною, вирвалася із совково-імперської павутини, якою її обплутувала сусідня країна. Не дружня і не братня.

І насамперед змінився народ України у своїй більшості. У тому числі пройшовши через біль, кров, сльози. Україна стала на шлях вільної й сильної держави. Він буде важкий і складний, надто багато тих, хто цього не хоче. І не тільки поза нею, а й усередині. Чимало тих, хто сподівається на реванш, як після помаранчевої революції. Але хотілося б їх засмутити — цього не буде. Не дочекається. Занадто дорогою ціною будують українці свою нову Україну. І це треба зрозуміти й політикам, які здебільшого продовжують як і раніше ділити все і вся замість роботи на благо реформ у країні. І керівникам різних рівнів. Зупиніться й задумайтесь, колишній поїзд пішов. Змінюється, український народ терплячий, але для всього є своя межа.

Я вірю, що на Україну чекає світле майбутнє. Нешвидко, тому що творення — процес тривалий. Це зруйнувати все легко. Тим паче що потрібно багато чого робити такого, що не було зроблено і десять, і двадцять років тому. Передусім в економіці. Але майбутнє попереду і не за обрієм. А от у підступного сусіда майбутнього, на жаль, немає. Повернення в минуле, у тоталітаризм і мракобісся — ось куди тягла й тягне всіх у своєму фарватері Росія. І те, що Україна та її народ вирвалися з нього, це дуже багато означає для всіх інших також.

Дякую вам. Слава Україні! Героям Слава!

Сергій МІНАЄНКО
(Таїланд, фізіотерапевт):

— Я з Далекого Сходу РФ. На щастя, вийхав з Росії. Повертатися не планую. Те, що вже сталося в Україні, і те, що ще станеться, як хороше, так і погане, не повинно хвилювати жодного росіянина. Тому що Україна — абсолютно чужа для них держава. І так думають багато хто. Принаймні, я щасливий, що в моєму оточенні саме такі люди. Вони можуть переживати, співчувати, підтримувати чи ні. Але це не їхнього розуму справа, що відбувається в Україні. Їм у своїй країні розібратися б із поняттями про добро і зло. Усе, що можу сказати: українці, залишайтеся людьми й живіть своїм життям.

Рішат ГАТАУЛЛІН
(Татарстан, бурильник):

— Дорогі мої українські друзі! Вітаю Вас із річницею Революції Гідності і Свободи! Я знаю, що Вам нині важко. Але, у Вас є надія на майбутнє! Я від щирого серця бажаю Вам щастя і процвітання!

зі зброєю в руках захищати свою державність. Крим остаточно підвів ризик під вироком групі злочинців, що захопила владу в Росії. Ці хлопці не чекали, що їм не зійде з рук збройне захоплення чужої території. Санкції повільно, але неминуче роблять свою справу.

Я глибоко вдячний своїм українським друзям, які бачать і розуміють нинішню обстановку в моїй країні. Не ставлять знак рівності між народом і владою. Не закликають мене стати на коліна й просити пробащення за ті злочини, які скоює путінський режим. Я з величезною повагою ставлюся до українського народу, який обрав свій шлях. Шлях важкий, але в правильному напрямку. Бажаю українцям перемоги у війні. Війні підлій і ганебній з боку моєї Батьківщини. Тужу разом із вами за загиблими захисниками Украї-

а все решта — багата душа, прекрасна земля, співучі пісні й бажання бути — у вас є. Люблю вашу землю, люблю її людей. Я родом з України, але ніколи там не жила. Та все одно всі ваші події з першого дня я переживаю як своє особисте лихо, плачу над кожним загиблим...

Слава Україні! Героям слава!

Георгій АРЕФ'ЄВ
(Санкт-Петербург, журналіст):

— Росіяни, біжіть. У кого є можливість — біжіть. Життя одне, іншого не буде. У Росії життя не буде. А буде знову й знову все те саме, навіть коли і якщо старі покидьки згинуть. Нові стануть на місце полеглих мерзотників. Із ваших лав стануть.

Але ж якихось два з половиною року тому в мене ще залишалися деякі ілюзії. Ні, я і в

Антивоєнні пікети в Скатеринбурзі.

Дорогі мої українські друзі! Дозвольте мені зізнатися у своїй любові до Вас, безмірній повазі до Вашого прагнення створити нове життя у своїй країні... Так уже вийшло, що від Вас багато в чому залежить і майбутнє моєї країни. Моя Батьківщина важко хвора... Але мені дуже хочеться вірити, що колись ми зможемо зустрітися з вами в мирний час. Покуштувати відмінної горілки, закусити гарячим бляшом... І проголосити тост: Слава Україні!

Із захопленням і білою задрістю дивився на Парад Незалежності в Києві. Згадував, що схоже почуття мав у далекому 91-му... Тоді здавалося, що нарешті прийшла Свобода. Почнемо будувати нормальну демократичну державу. Що совок ніколи не повернеться. Що три життя віддано не дарма... Пробачте нас, хлопці! Ми все втратили... Як швидко й легко ми розміняли свободу на можливість поїхати на море взимку. Поїздити на іномарці. Поїсти делікатесів... Виявилось, що цього нехитрого набору досить, щоб спустити владі «Курськ», і Бєслан. Норд-Ост і Чечню. Ми зрадили Листьєва, Холодова, Політковську і Шекочихіна. Совок повернувся в гімнастерці Расторгуєва під «Старі пісні про головне». У нападі ностальгії за юністю ми пропустили момент, коли з-під костюма від Армані визирнув кітель Сталіна. І от уже показово демонстративно розстріляно Немцова. Нехай не за вироком «трійки», але ці постріли — з минулого. Від якого ми не змогли відмовитися. Петля, накинута на шию Росії чекістами, стискається дедалі тугіше. Цей режим рано чи пізно впаде, але наостанок він ще намагається потягти із собою й своїх сусідів. Особливу ненависть у нього викликають Грузія та Україна, які посміли

ни... Бажаю процвітання під мирним небом! Будемо жити, друзі! Будемо жити! Слава Росії! Героям слава!

Будемо жити, хлопці! Будемо жити!

Наталія ГУНЬКО
(Саратов, підприємець):

— Я всім серцем з Україною, бажаю їй миру, удачі й успіхів у подальшій боротьбі за свободу! У своїх віршах я більше зверталася до росіян — зупинитися в їхньому божевіллі... Але є кілька віршів і про Україну. До річниці Майдану.

«Тебя со Свободой Майдан повенчали
Под залп водомётов,
под грохот камней,
Не хлебом и солью — слезами встречали,
Украинской болью и сотней смертей.
Тебя забивали войсками режима,
Ты выстоять смог и Свободу спасти,
Ты вынес её из пожара и дыма —
Так пусть не расходятся ваши пути.
Сегодня с печалью те дни вспоминаю,
Листая странички того февраля,
Я в память о павших свечу зажигаю,
Пусть Бог сохранит, Украина, тебя».

Віра ГОНЧАРУК
(Москва, пенсіонерка):

— Дорогі мої українські друзі. У ці дні пам'яті вашого Майдану й усе ще триваючої на вашій землі підлої підступно розв'язаної війни хочу сказати: ви молодці, ви багато пережили, вистояли і я вірю в вас, вистойте й надалі. Такий народ непереможний, головне, твердо йти до наміченої мети — Вільної незалежної України, цілісної і єдиної. Бажаю вам сил терпіння й наполегливості,

90-ті розумів, що добре в нас не буде. Але що буде так не добре, уявити не міг. Я й нині очам не вірю, скільки, здавалося б, розумних, освічених людей купилися на кримтепернаш. Але ж факт.

І цей факт гарантує нам орвеллівське майбутнє — набагато крутіше орвеллівського сьогодення.

Коли все це закінчиться, якщо це колись закінчиться, у що я не вірю, отож, коли це все закінчиться, хоч би чим воно закінчилося, у всіх вищих треба буде обов'язково організувати антивоєнні кафедри. А в школах на уроках військової справи навчати розбиранню автомата: не складанню-розбиранню, а розбиранню.

Кирило ЛЕВЧЕНКО
(Новосибірськ, системний адміністратор):

— Важко знайти слова. Що можна сказати рідним і близьким людини, яку вбив твій син. Хоч скільки винися, а все одно ти для них вироком, який виховав убивцю. Можна у відповідь виправдовуватися, що ваш родич був поганого людиною, що він сам був не правий. У відповідь все одно почувеш слухний гнівний вигук: «Почав бійку ваш син».

Чи хотіли росіяни, українці й інші народи почути від німців у 1942 році, що вони не підтримують фюрера, що самі від нього страждають? Тому не ображайтеся на всіх жителів Німеччини. Навряд. Тільки якби німці самі його повісили, тільки це в ті роки могло стати причиною для прощення нації, що прийшла з війною. Тому краще покаяння, яке можна придумати для жителів Росії, — це боротьба з режимом і відправлення Путіна і його наблудів, а також «добровольців» і «відпускників» під суд.

Підготувала
Наталія ЯРЕМЕНКО.
Фото з архіву
Фелікса РІВКІНА.

Навіть природа
проти окупації

У день, коли Україна відзначала річницю Революції Гідності, в Луганську під поривом вітру впав восьмиметровий «пам'ятний знак Зірка Перемоги». Його в травні нинішнього року встановили путінські байкери з угруповання «Нічні вовки» на естакаді на під'їзді до місцевого залізничного вокзалу. Цей «монумент» являв собою товсту восьмиметрову трубу, на кінці якої стриччала зірка, що світилася, стилізована під кремлівську. Хоча суто зовні, як писали нам луганчани, що залишилися в окупації, «пам'ятний знак» дуже нагадував надгробні стели, які ставили на могилах у часи СРСР.

«Голос України» вже писав про те, що трохи більш як два тижні тому невідомі спробували підірвати «монумент». Однак тоді «Зірка Перемоги» вистояла, лише в основі утворилася велика діра в трубі, яка одразу заважила комунальникам.

«Але косметичний ремонт не врятував цей «монумент», — пише нам до редакції В'ячеслав С. — Дуже схожий на «око Саурана» (втілення зла в романі-фентезі Джона Толкіна «Володар перснів». — Прим. авт.), він із самого початку мав би бути знищений. На мій погляд, він персоналізував ті темні сили, які прийшли в наше місто. Але рано чи пізно добро все одно переможе. І те, що ця «надгробна зірка», поставлена над всім нашим містом, упала саме в день початку Майдану — доволі символічно...».

«Це просто свято якесь! — радіє у своєму листі до редакції Олексій К. — Місцевий мотоцикліст на прізвисько «Прокурор» був змушений зі смутком визнати, що їх «зірка» під час падіння розбилася й відновленню не підлягає. Якщо це потворність не вийшло приборати вибухом, організованим підпільниками, то справу довершив український вітер. А те, що саме він віє тут, а не якийсь там «російський дух», я впевнений на всі сто...».

«Навіть сама природа проти окупантів і окупації Луганська, — написала Катерина Д. — Сильним поривом вітру повернуло так, що не залишилося й сліду від «пам'ятного знака». Тільки яма, куди був уколаний стовп. «Місцева влада» намагаючись виправдатися, якось невпевнено каже про те, що просто «місце було невіддале». Ну-ну... Вони куди завгодно можуть встроїти відремонтовану зірку, але річ у тім, що для них самих наша луганська земля — «недалеке місце...».

«Команда Плотницького тепер обіцяє відновити «зірку» і знайти для неї нове місце, — пише Валерія Т. — У мене складається таке враження, що Венедиктич (ватажок «ЛНР» Ігор Венедиктович Плотницький. — Прим. авт.) «мітить» територію навколо себе. Він просто, як Хома Брут (головний герой твору Миколи Гоголя «Вій». — Прим. авт.), намагається відгородитися від «неонацистів і хунти». Практично щомісяця встановлюють якісь нові монументи, закладальні камені, меморіали... На це гроші знаходять. Думаю, віднайдуть і на ремонт «зірки». А точніше, вчергове спишуть круглу суму на «реконструкцію та реставрацію», поставлять цей шедевр байкерського «мистецтва», що протримається до першого пориву вітру. Зате скільки буде полум'яних промов під час відкриття відновленого «ока Саурана», щось на зразок: «Нашу молодшу республіку нікому не залякати і не зламити!». Хоча якщо все так далі й буде, то вас, громадянине Плотницький і К., як і «зірку», не зламає, а просто здує український вітер...»

Влад СЕМЕНЧУК.

Життя в «республіці»: комендантська година, платна медицина і Кримінальний кодекс 1961 року

Одинадцять років тому сім'я Дяченків поїхала шукати кращої роботи на Донбасі. Ніхто не думав і не гадав, що з часом їхнє мирне містечко опиниться в прифронтовій зоні, де нині живуть за Кримінальним кодексом УРСР 1961-го.

Тож так сталося, що через багато років повернулися Дяченки в рідний Кропивницький уже в статусі переселенців, щоб тут починати життя заново.

Світлана і Микола Дяченки — родина звичайних роботяг родом із Кропивницького. У 2005-му переїхали в Торез Донецької області в пошуках гарної роботи. Микола влаштувався на місцеву шахту механіком. Світлана виховувала сина Івана, а згодом знайшла роботу в пункті прийому металу. Про події за межами містечка знали лише з телевізора.

Коли почули про анексію Криму, здавалося, що все це десь дуже далеко. Поки не почалися обстріли вже рідного Тореза. Тоді ж, у липні 2014-го, із пострілами познайомилися й Шхатарськ і Сніжне. На цей час родина поїхала до родичів у Кропивницький. А наприкінці серпня повернулися з надією, що все затихло, але замість процвітаючого шахтарського містечка побачили голод і розруху.

— Бабуся заходить у магазин, дістає трохи грошей і каже: «Дайте 100 г карамельок». Їй продавчиня відповідає: «Краще б буханку хліба взяли». А бабуся: «Ні, я хліб з'їм одразу, а карамельку цілий день жуватиму», — розповідає Микола і додає: — Пенсію з часом їм припинили давати. У мене сусід — пенсіонер-інвалід. Каже, рік жив тільки на те, що було заощаджено. Бо з України вже не платили, а Росія й не збиралася цього робити...

Інформаційний вакуум

Сильні обстріли нібито затихли, але наслідки були занадто близько.

«Біля будинку був дитсадочок — ясла. Його розірвало вибухами. Люди казали: мовляв, Україна наступає», — розповідає Світлана.

Дяченки зазначають, що ні подробиць, ні правди по телевізору не показували. Як заведено в маленькому містечку, все чули від людей. А згодом це залишився чи не єдиний спосіб комунікації. Телевізор «вещал русскую правду-матку», а телефонний зв'язок частково блокувався. «Сьогодні показують тільки російські канали. Хто має супутникову антену, раніше міг дивитися й інші канали. Відколи розпочалися бої — усе зникло. Жодні супутники не ловили українських каналів. Нині також тільки російські. З мобільним зв'язком почалися проблеми. «Київстар» одразу припинив працювати. Сьогодні і колишній МТС не дуже добре ловить. З 10 разів (і то не завжди) можна додзвонитись», — зауважує Микола.

Знайомство з «ДНР» та «ЛНР»

Про те, що тепер вони не українці з Донецької області, а мешканці са-

Є люди, які через тимчасовий приступ наївності стали на бік сепаратистів: «Знайомий певний час був у лавах «армії ДНР». Не може виїхати — боїться. Я йому кажу: «То ти ж нікого не вбивав». А він мені: «Ні, не вбивав, але форму носив». А це все фіксується. З часом він сам зрозумів, що помилився. Хороший чоловік, роботяга. Ніякої загрози не несе. Просто з дурного розуму потрапив. Є багато людей, які спочатку пішли «служити», повірили в усе, а потім кинули».

Певний час по вулицях збирали «нетверезих добровольців». Чоловік пішов у бар, випив, на ранок рие окопи. Вільні люди ставали робочою силою в лавах «местных». Свідком однієї із таких подій став і Микола: «Коли це все починалося (з'явилися блокпости), було, під магазин приїздить машина, а там по 5—6 осіб сидять, випивають. Одразу повантажили їх і все — риють окопи три дні», — каже Микола.

Зброя в будинку

З таких «робочих днів» люди привозять зброю — про всяк випадок. Дяченки кажуть, що зброя тут у кожного другого. У когось — щоб захистити свою родину, у когось — щоб «порозкидати понти» в барах.

«Колись у магазині чоловік п'яний ішов зі зброєю. Я приміщенні плював. Йому кажуть: «Вийди». А він: «Да я шас вистрелю!» Дуже вони буйні, ці «деенерівці», — розповідає про колишніх земляків Світлана. — Відколи ввели комендантську годину — стало спокійніше, раніше ж ходили вулицями з автоматами, гранатами... Один чоловік навіть підірвався вдома на гранаті, на п'яну голову».

З 22-ї до 5-ї звичайним людям виходити на вулицю не можна.

«Мені вночі стало зле — відкрилася кровотеча. Саме був у медзакладі, а лікар не міг прийняти, бо до 5-ї — комендантська година», — розповідає Микола.

На дармові ліки... фіксовані тарифи

У лікарні, за словами Дяченків, облаштована своя бізнес-сфера. На безплатні ліки — чітко фіксована ціна. А от на бензин грошей у медзакладів немає, тож «швидка» працює, як таксі: за бензин платить клієнт.

«У Колі вночі заболіла підшлункова. То до лікарні завезли самі — просили знайомого допомогти. Бо у жодній «швидкій» немає бензину», — згадує Світлана.

Микола провів у торезькій лікарні два тижні. Щодня Світлана платила за антибіотики по 900 грн. Хоча саме ці ліки привозили «гуманітаркою» безплатно. Про це жінка дізналася вже в Донецьку, куди згодом перевезли чоловіка.

Багато «гуманітарки» просто крадуть, а багато — продають. Хоча на деяких продуктах написано: «Не для продажу». «Гуманітарка» призначена матерям-одиначкам та пенсіонерам. Її роздає комендант, яких

у Торезі змінилося уже п'ять чи більше. Міняли за крадіжки.

Саме в лікарні Дяченки помітили зміни в документах: печатки їм тут ставили «деенерівські».

У документальному полоні

Після шести операцій, які переніс Микола, йому за законом мають дати II групу інвалідності. Але в Україні документи з донецької лікарні недійсні. Юрист пояснив, що й справді всі ці документи не вважаються підставою для надання інвалідності. Миколі доведеться обстежитися знову. Чоловік матиме право на групу інвалідності, якщо діагнози підтвердяться.

«Республіканські» печатки просять і в інших документах: свідоцтвах про народження, про шлюб, атестатах зі школи тощо.

«Знайома народила дитину. Отримала свідоцтво «ДНР». Каже, що з дитиною в Україну поїхати не може. Тут же свідоцтво буде недійсне. Ще по телевізору бачила (на російському каналі), що вояки «ДНР» отримували паспорти. Але від знайомих не чула, щоб хтось добровільно міняв документ. Тільки однієї знаймої син отримав. Йому 16 років. Але ж він із ним нікуди не виїде», — розповідає Світлана.

Поміж людей кажуть, що паспорти змусять поміняти до нового року. Фактично населення опиниться у документальному полоні. Деякі донеччани шукають інший вихід із ситуації: їдуть робити паспорти в Україну, бо розуміють — «деенерівський» — просто папірець.

Оформлення документів, як і продаж безплатних ліків, стало платформою для бізнесу. «Люди возять документи на оформлення. Наприклад, не хочеш чи не можеш поїхати, щоб замінити фото в паспорті, — 900 грн., і тобі все зроблять. Зробити паспорт «з нуля» — 3000 грн. Так само їздять отримувати гроші для когось. Знайома просила привезти їй допомогу як матері-одиначці. За це 1000 грн. заплатила. І з пенсіями так само», — розповідає Світлана.

До нового року — термін і для зміни номерів на автіваках. Їх заміна за найнижчими цінами — 800 рублів. Але нові номери дійсні лише на території «ДНР» та сусідній частині Ростовської області.

«А куди я нею зможу поїхати? Нікуди. «ДНР» не визнана ніде. Навіть у бік Росії — тільки Ростовська область. І то, лише в сусідні райони. Якщо далі — ловлять і штрафують. А якщо не міняти — два штрафи і конфіскація автомобіля. Знайомий почепив номери «ДНР», але на блокпості його не пропустили — подвійна реєстрація», — розповідає Микола.

Доходи «у конвертах» і захмарні ціни

Фіксованої ставки в «ДНР» немає: зарплата рахується відсотками від вироботку. Наприклад — 5%. Вирішує власник. Зарпла-

ти — «в конвертах», тож офіційних підстав вимагати зароблене немає.

«Скільки заплатять, не знаєш. Але працюєш, бо йти нікуди», — каже Микола.

Спочатку ходили й російські, й українські гроші. А зарплати вистачало, щоб купити необхідне. Та гривню витіснили буквально за місяць. Навіть зарплату могли давати частинами. Ще через півроку ціни стали російськими, а зарплати залишилися без змін. Прирівнювали так само: 1 гривня — 2 рублі. Але купити щось за ці гроші стало важче.

«Деякі ціни піднялися майже в 10 разів. Особливо на одяг та ліки, — розповідає Світлана. — Я дитину збирала до школи. Треба тисяч 30 у рублях, щоб купити найнеобхідніші речі. Для жінок роботи взагалі немає. Раніше було чимало копанок. Нині багато їх позакривали»...

Микола додає, що коли їздив у Ростов по запчастини, звернув увагу на ціни. Там вони такі ж, як у них. Але, каже, там зарплата хоча б приблизно відповідає цінам. А в новій «республіці» — співвідношення неможливе.

«При Україні я міг заощадити і з кількох зарплат щось купити. Незадовго до цих подій я працював на двох роботах. Збирали і за два місяці зробили ремонт, купили меблі й автівку. За новою «влади» все змінилося — заправити в авто менше 20 літрів — 1000 вилетіло. А отримую я 2,5 тис. за тиждень», — розповідає Микола.

На території «ДНР» діє єдина банківська система, робота якої не узгоджена із підприємством, що постачає світло.

За комбислуги люди платять наосліп: «Ми платили в республіканський банк. Контролери приходять і кажуть не платити, бо до них гроші не доходять. Обіцяють, коли все налагодиться, розбити «борги» на щомісячні виплати. А як не платити? Щоб нам потім заборгованість нарахували космічну?»

Щоб існувати — треба красти

Щоб встигнути за шаленим зростанням цін, треба багато заробляти. Або знати, хто, що, де покинув. До того ж «спіймають» — не проблема. По-перше, тут панує кодекс 1961-го. По-друге, карають тільки за вбивства.

Світлана розповідає, що на пункт прийому металобрухту приносять багато металу з покинутих будинків: «Будинок покинутий — люди їдуть і вирізають звідти метал. Заробляють так на життя, бо роботи майже немає. Та й покарання за крадіжки, як такого, немає. Максимум — за грати до ввечора. Вирізають крани, побутову техніку, навіть вагони ріжуть.

«Зі мною в лікарні лежав хлопчина. Каже — в депо ріжуть вагони. Запчастини продають, а конструкцію ріжуть на метал. За це нікого не саджають. Спімали, набили, випустили. Наступного дня знову те саме», — додає Микола.

Крадуть не лише для того, щоб заробити, а й

щоб не витратити на місцеве виробництво. Наприклад, для повноцінної роботи шахти потрібно багато деревини. Як правило, її купують або ж, за наявності дозволу, чистять ліс від неякісних дерев. У «ДНР» нікому ніяких дозволів не потрібно: «Шахти не купують собі ліс. Знаю про одну шахту, яка не купила жодного вагона лісу за весь час «ДНР». Просто вирізали дві посадки. Кажуть: «Чистка». Але ж ліс чистять зазвичай за рахунок поганих дерев, а ці ріжуть усе підряд. Ніхто це не контролює»...

Якщо хтось «капнув» правоохоронцям про крадіжку, ті реагують одразу. Працюють за принципом: «Спочатку беруть — потім перевіряють».

— Кажуть: «Наш закон — це кодекс». Я колись спитав, за яким кодексом ми живемо, відповідають: «1961 року». А я запитую, як на ринку може працювати підприємець? У 61-му вони називались спекулянти. Яка стаття за це була? Майже підрозстрільна. То як цей ваш закон виконується?» — розповідає Микола.

Усе було нормально до певного часу...

Під тиском нової «стабільності» Дяченки вирішили тікати. Родина не хотіла міняти документи, номери автівки, щоб не залишитися в документальному полоні «ДНР».

«Усе було нормально до певного часу. Була стабільна робота, перспективи. Зарплата, нормальні ціни. Коли прибрали гривню і ввели рублі, жити стало просто неможливо. Ціни російські, а зарплата — за українським курсом», — згадує Світлана.

На крадіжки Дяченки не зважилися, а господарство, яке було ледь не головним джерелом прибутку, через податки стало працювати в збиток, а зарплата — що є, що немає.

«Більше двох свиней, понад 10 курей — податок. Знайомий, який тримав курей на продаж, почав їх вирізати, бо податки не підіймні і для нього».

За кілька тижнів Дяченки зібрали речі й вирішили їхати. У школі директор без проблем віддав документи і попросив повідомити, де влаштувалася родина (турбота про дитину чи контроль за батьками, ще один заповнений рядок бази даних?).

Перш ніж їхати, склали список своїх речей і завірили в квартиральній — поставили печатку — щоб на блокпості не сприйняли як грабіжників.

«Уся техніка повинна бути з документами про купівлю — щоб було написано, що ми її купували», — розповідає Світлана.

Дяченкам пощастило — на блокпості проблем не мали. Менш ніж за добу здолали понад півтисячі кілометрів і повернулися в рідний Кропивницький. Тут, фактично вдома, вони мають статус переселенців. І вже тут шукатимуть житло і починатимуть жити заново...

Записала
Ольга ТКАЧЕНКО.
Кіровоградська область.

Започатковані реформи знайшли підтримку

Відбулася робоча зустріч членів депутатської групи з міжпарламентських зв'язків із Великобританією та Надзвичайного і Повноважного Посла Великобританії в Україні Джудіт Гоф (на знімку). Захід було присвячено обговоренню питання поглиблення британсько-українських міжпарламентських відносин.

Безвізовий режим переноситься

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Європейська правда», посилаючись на джерела, поінформовані про хід консультацій, **повідомила**: «Переговори, що пройшли у Брюсселі вранці, не дозволяють говорити про успішне завершення триалогу». Країни-члени ЄС чекають на поступки з боку Європарламенту.

Зокрема, йдеться про спір щодо визначення категорій осіб, на які поширюватиметься призупинення на першому етапі. ЄП наполягає, що має бути можливість зупиняти безвіз для окремих категорій громадян. Франція та Німеччина вважають, що призупинення має стосуватися одразу всіх громадян країни, яку Єврокомісія визнає проблемною.

Ще одним проблемним питанням, повідомляє «Європейська правда», є юридичний статус можливого рішення про призупинення безвізу. Йдеться перш за все про те, чи потребує дане рішення погодження із Європарламентом.

За деякими даними, напередодні засідання представники ЄП були готові на поступки в даному питанні, але у вівторок наполягали на попередній позиції. Представники окремих країн-членів ЄС (перш за все Німеччини та Франції) також не були готові поступатися позицією.

Водночас у Брюсселі наполягають, що затримка у часі з наданням візової лібералізації нашої країні викликана винятково неузгодженістю внутрішніх позицій щодо механізму зупинки безвізу. Зокрема, в Посольстві Франції в Україні знову підтвердили «Голосу України», що позиція офіційного Парижа залишається незмінною: Франція виступає за візову лібералізацію для України.

Джудіт Гоф вкотре підтвердила незмінність курсу Великобританії на підтримку територіальної цілісності та суверенітету України в умовах боротьби з російською агресією. Як важливі напрями для співпраці з

українським парламентом британська сторона відзначила впровадження судової реформи, антикорупційного законодавства, збільшення прозорості законодавчої діяльності, реформування енергетичного сектору.

Також на зустрічі порушувалися питання важливості продовження санкцій проти РФ, врегулювання конфлікту на Донбасі та потреби вдосконалення законодавства для підтримки внутрішньо переміщених осіб з тимчасово окупованих територій.

Посол Великобританії і представники британського посольства у Києві наголосили на необхідності проведення уже започаткованих реформ в Україні та висловили рішучу підтримку подальшій співпраці з українським парламентом.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Фото інформаційного управління апарату Верховної Ради України

Допомога для малечі від Словаччини

Делегація Посольства Словачкої Республіки в Україні на чолі з радником посольства Романом Жатко та другим секретарем Браниславом Галло відвідали Луганський обласний дитячий будинок №2 і Луганську обласну дитячу клінічну лікарню. Ця подія відбулась у рамках підбиття підсумків першого етапу проекту благодійного фонду «Україна — Словаччина SOS».

Під час реалізації зазначеного проекту представниками фонду надано грантову допомогу Міністерства закордонних справ і європейських питань Словачкої Республіки. Зокрема, Луганському обласному дитячому будинку №2 передані меблі та дитячий майданчик. А завдяки підтримці голови благодійного фонду «Україна — Словаччина SOS» Анни Швачки обласна дитяча лікарня отримала медичне обладнання, необхідне для належного функціонування установи.

Сторони обговорили також питання щодо подальшої співпраці і створення нової грантової програми для обласних установ. Наразі тривають перемовини стосовно оздоровлення та реабілітації у Словаччині дітей, які зазнали поранень під час військової агресії проти нашої країни.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Розвідка доповіла про цунамі?

Туреччина планує таємно відкрити кордон для проходження біженців на Захід? На цьому наполягає грецька газета «Прото Тема», посилаючись на поінформовані джерела в зовнішній розвідці.

Видання попереджає, що сценарій напливу біженців буде реалізовано сусідньою країною «протягом кількох тижнів». За даними газети, місцеві спостерігачі помітили, що тисячі суден стоять біля західного узбережжя Туреччини, де перебуває багато нелегалів, яких готуються десантувати на грецькі острови.

На тлі цього повідомлення стало зрозуміло, чому Сербія в терміновому порядку почала зводити огорожу з колючого дроту на кордонах з Болгарією та Македонією і планує встановити її й на кордоні з Хорватією. За твердженням «РТС» (Радіо й телебачення Сербії), кілька міністрів уряду висловили занепокоєність, що «біженське цунамі, яке обіцяв Ердоган, може насамперед захлиснути балканські країни на його шляху до Європи». Зокрема, міністр праці й соціальної політики Сербії Александр Вулін заявив, що, зважаючи на «провал угоди між ЄС і Туреччиною, контроль на кордоні з Болгарією має бути негайно й відчутно посилено».

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Вибори президента в Узбекистані вступають в активну фазу

Про їх значущість для майбутнього розвитку країни, зміни, внесені до виборчого законодавства, а також про перебіг підготовки до виборів розповів голова Центральної виборчої комісії Республіки Узбекистан Мірза-Улугбек АБДУСАЛОМОВ.

— Основу виборчого законодавства нашої країни становлять важливі демократичні принципи, закріплені в Загальній декларації прав людини, Міжнародному пакті про громадянські й політичні права та інших міжнародно-правових документах, ратифікованих Узбекистаном. Говорячи про це, слід зазначити, що, на думку багатьох закордонних незалежних експертів, сьогодні за рівнем відповідності демократії виборче законодавство Узбекистану перевершує відповідні законодавства багатьох розвинених держав світу.

Нинішній етап розвитку нашої країни ставить перед нами надзвичайно відповідальні завдання. Тому вибори президента, які мають відбутися 4 грудня поточного року, є суспільно-політичною подією, що має дуже важливе значення для життя нашої країни й народу.

У зв'язку з цим велике значення мають підготовка й проведення виборів на найвищому організаційно-правовому та матеріально-технічному рівні, у повній відповідності із закріпленими в національному виборчому законодавстві демократичними принципами гласності, відкритості й справедливості. І для

цього в нашій країні створено всі необхідні умови.

— **Які основні зміни останнім часом відбулися у виборчому законодавстві?**

— Відповідно до Концепції подальшого поглиблення демократичних реформ і формування громадянського суспільства в країні до виборчого законодавства було внесено норми стосовно повнішої реалізації принципу свободи вибору. Це дозволило підвищити ефективність забезпечення рівних умов політичним партіям і висунутим ними кандидатам у ході проведення передвиборної агітації, удосконалити правові механізми забезпечення відкритості виборів.

Важливу роль відіграли й виправлення, внесені до Закону «Про вибори Президента Республіки Узбекистан» після виборів у 2015 році. Законом полегшено участь політичних партій у виборах. Тобто, підписні листи, подані політичною партією, мають містити підписи не менше одного відсотка від загального числа всіх виборців Республіки Узбекистан, що представляють не менше 8 адміністративно-територіальних утворень. Раніше було потрібно представити підписи не менш як п'яти відсотків виборців.

Удосконалено норми про порядок голосування, що створило ще сприятливіші умови для лібералізації виборів, забезпечення їх відкритості, вільного й незалежного волевиявлення громадян.

— **Як проходить підготовка до виборів?**

— Діяльність виборчих комісій усіх рівнів і заходи, проведені на всіх етапах виборчого процесу, здійснюються на основі Програми основних заходів щодо підготовки й проведення виборів президента Республіки Узбекистан.

Створено необхідні умови для організації виборчої кампанії на високому демократичному рівні, ефективної діяльності окружних і дільничних виборчих комісій, повної реалізації прав учасників виборчого процесу. Окружні й дільничні виборчі комісії розміщені в сучасних приміщеннях з усіма необхідними умовами й повністю забезпечені транспортом, інформаційно-комунікаційними технологіями, засобами зв'язку, в тому числі доступом в Інтернет.

Сьогодні виборчі дільниці слугують не тільки підвищенню правової культури громадян, а й інформуванню їх про передвиборні програми й біографії кандидатів. Тут кожен виборець може одержати будь-яку інформацію, пов'язану з виборами.

Уперше в історії національної виборчої практики було прийнято програму заходів, спрямованих на подальше підвищення правової культури виборців під час підготовки до виборів президента Республіки Узбекистан.

— **Які заходи виборчі комісії вживають для забезпечення відкритості, гласності й прозорості виборчого процесу?**

— Організація виборів у нашій країні заснована на тому,

що таємним є тільки голосування, решта процесів відбуваються відкрито, гласно й транспарентно. Відповідно до Закону «Про вибори Президента Республіки Узбекистан» виборчі комісії інформують громадян про свою діяльність з підготовки й проведення виборів, про створення виборчих комісій, їх місцезнаходження і час роботи, знайомлять зі списками виборців, переліком політичних партій, що беруть участь у виборах, подають відомості про кандидатів у президенти Республіки Узбекистан, про підсумки голосування і виборів.

Крім того, налагоджено діяльність Республіканського прес-центру з висвітлення виборів президента, а також аналогічних прес-центрів при окружних виборчих комісіях. Центральною виборчою комісією акредитовано більш як 500 представників вітчизняних та іноземних засобів масової інформації, окружними виборчими комісіями — майже 560 місцевих журналістів. У результаті вжитих заходів з початку виборчої кампанії у ЗМІ нашої країни опубліковано понад 9 900 матеріалів на цю тематику, у закордонних ЗМІ — більш як 800.

Усе це є черговим свідченням того, що забезпечуються відкритість і гласність виборчого процесу.

Найважливіше й найцікавіше в програмах кандидатів у президенти Республіки Узбекистан читайте на сайті golos.com.ua

ПЛАНЕТА

Бразильська футбольна команда потрапила в авіакатастрофу

Учора в Колумбії розбився пасажирський літак, на борту якого перебувала 81 людина, включно з футболістами бразильської команди Шаресоense, **пише DW**. За попередніми даними, вижили щонайменше шестеро осіб, двоє з них померли в лікарні. Літак здійснював авіарейс із Болівії в Колумбію. Бразильські футболісти прямували до міста Медельїна на фінал Кубка Південної Америки, де повинні були зіграти з місцевим клубом Atletico Nacional. Причини авіакатастрофи поки ще невідомі.

У Південноамериканській футбольній конфедерації, як **передає Reuters**, через трагічну подію оголосили про скасування усіх матчів на невідомий термін.

Японці не вірять, що переговори закінчатся успішно

Останнім часом в Японії було проведено кілька соціологічних опитувань щодо переговорів керівництва країни з Росією про розв'язання територіального питання та ухвалення мирного договору.

Одним із питань, які поставили респондентам агентство Kyodo, було таке: «Чи згодні громадяни країни на посилення економічного співробітництва з Росією заради просування переговорів з територіальних питань»? Понад половину опитуваних (53,2%) заявили, що навіть заради такої мети вони проти посилення співробітництва з Росією. 36,6% вважають територіальну причину для зростання економічного співробітництва цілком обґрунтованою.

Водночас 60,7% японців схвалюють діяльність свого уряду (йдеться не тільки про територіальні проблеми). Це на 7% більше, ніж було в жовтні, і це один з найвищих показників довіри до уряду від грудня 2012 року, коли Шіндзо Абе вдруге його очолив. 30,4% громадян виступають проти політики уряду.

Газета Nikkei вирішила запитати своїх читачів: чи підтримують вони ймовірні переговори з Росією стосовно того, щоб передати Японії хоча б частину «північних територій» як перший етап домовленостей? Йдеться про два найменші — острів Шикотан та безлюдний архіпелаг Хабомаї, які в сумі становлять 7% від загальної території, яку прагне повернути Японія.

Опитування проводилося з 25 по 27 листопада. І майже 60% опитаних підтримали таку послідовність переговорів. 29% громадян висловилися рішуче проти повернення території «частинами».

Трохи раніше з такими ж питаннями звернулася до своїх читачів інша впливова японська газета — Mainichi. Згідно з підсумками її опитування, 57% громадян були згодні на «гнучке розв'язання проблеми», себто на поетапне повернення території. 25% жорстко обстоювали «одноразове» розв'язання територіальної проблеми. Збільшення на 3% прихильників гнучкого підходу до розв'язання проблеми, і то менш ніж за місяць, свідчило б про бажання якогось зсуву справи з мертвої точки. Однак зростання на 4% представників жорсткої позиції, мабуть, більше вказує на розшарування суспільства. А якщо додати сюди ще й опитування Kyodo, то зрозуміло, що в переважній більшості громадяни Японії не довіряють Росії і не вірять, що переговори увінчаються успіхом.

Останні події — з розміщенням на двох островах російських ракетних комплексів (про що «Голос України» розповідав у номері за 25 листопада) — тільки додали невдоволення. Рішучий протест «неприйнятним діям» Росії у зв'язку з розміщенням ракет на островах, які є предметом обговорення, висловив генеральний секретар уряду Японії Йошіхіде Суґа. Цей протест підтвердили прем'єр-міністр Шіндзо Абе та міністр закордонних справ Фуміо Кішіда.

Ніна БАЛИКОВА.

Tokio.

СУСПІЛЬСТВО

Генпрокурор особисто повідомив про підозру В. Януковичу

28 листопада 2016 року в Святошинському районному суді міста Києва відбувся в режимі відеоконференцзв'язку із Рос-товським обласним судом допит экс-президента Віктора Яну-ковича як свідка у справі щодо вбивств на Майдані. Після ого-лошення судом перерви Генеральний прокурор Ю. Луценко за-читав текст повідомлення про підозру экс-президенту Віктору Януковичу у вчиненні — державної зради; пособництва пред-ставникам влади Російської Федерації в умисних діях, вчине-них з метою зміни меж території та державного кордону Укра-їни на порушення порядку, встановленого Конституцією Укра-їни, та веденні агресивної війни.

Юрій Луценко наголосив: враховуючи те, що В. Янукович перебуває за межами України та не прибуває на виклики, тоб-то фактично переховується від правоохоронних органів Украї-ни, зміст підозри оголошується усно, саме повідомлення про підозру вже надіслано на всі відомі адреси його проживання та останнього перебування, а також вручено та надіслано його ад-вокатам, — зазначається на офіційному сайті Генпрокуратури України.

Під час вручення повідомлення про підозру адвокату В. Яну-ковича правозахисник заявив: «Я сподіваюся, що ви, відповід-но до чинного законодавства і КПК, дотримались процедури повідомлення про підозру особі, як це передбачено. Я сподіва-юся, ви розумієте, що вручення копії документа адвокату не привірюється до оголошення підозри особі, а є лише надан-ням адвокату копії документа».

Наталя ТИТАРЕНКО.

▶ ТИМ ЧАСОМ

«Янукович міг уберегти Україну від кровопролиття, якби відправив у відставку уряд Азарова»

— так вважає другий Президент України Леонід Кучма, кот-рий побував на Закарпатті з одноденною поїздкою. У супро-воді голови ОДА Геннадія Москаля він відвідав Іршаву і вру-чив тамтешній дитячій школі мистецтв фортепіано Essex Steinway&Sons.

— На початку 2014 року під час революційних подій на Май-дані Незалежності в Києві у Януковича були всі можливості вберегти Україну від кровопролиття. Ми (три экс-президен-ти України) пропонували йому: «Відправ уряд у відставку, як цього вимагають протестувальники, і ситуацію вдасться владнати». Тоді й Крим залишався б в Україні, і на Донбасі не було би бойових дій. Однак Янукович тоді відповів: «Я своїх не здаю». А після розстрілів на Майдані в лютому си-туація стала некерованою з боку адміністрації Президента...

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Втрачене посвідчення ліквідатора аварії на Чорнобильській АС, 4 категорії, Серії В-П № 336710, видане на ім'я Нікітченка Віктора Володимировича 3 лютого 1995 р. Держадміністрацією м. Києва, вважати недійсним.

Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "КРЕДИТПРОМБАНК" на електронному торговельному майданчику ТОВ "Електронні торги України"	
Номер лоту:	Q3873882441b151
Коротка назва лоту:	Права вимоги № 49.8/08/2006-О від 17.03.2006року, без забезпеченням
Номер лоту:	Q3873882441b152
Коротка назва лоту:	Права вимоги за кредитним договором № 10/01-К від 15.09.1997 року, без забезпечення.
Номер лоту:	Q3873882441b153
Коротка назва лоту:	Права вимоги за кредитним договором № НКЛ-2016693 від 30.09.2013, із забезпеченням: 1. Обладнання зварювальної лінії. Адреса місця розташування: Донецька обл., м. Харцизьк, вул. Шаумяна, буд. 26
Номер лоту:	Q3873882441b154
Коротка назва лоту:	Права вимоги за кредитним договором № 779888 від 05.11.2010 року, без забезпечення
Номер лоту:	Q3873882426b155
Коротка назва лоту:	Право вимоги за дебіторською заборгованістю ПАТ "Кредитпромбанк, без забезпечення
Місце проведення аукціону:	http://www.prozorro.sale
Дата проведення аукціону:	28.12.2016 року
Час проведення аукціону:	Точний час проведення аукціону щодо кожного лоту надається організаторами торгів , які у своїй діяльності використовують створену Громадською організацією "ТРАСПЕРЕНСІ ІНТЕРНЕТШІЛ УКРАЇНА" Електронну торгову систему, впродовж дня оприлюднення аукціону на сайтах організаторів.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/116-kreditprombank/7774-oholoshennya-pro-provedennya-vidkrytykh-torhiv-auksionu-z-prodazhu-aktiviv-pat-kredytprombank-na-elektronnomu-torhovomu-maydanchyku-tov-elektronni-torhy-ukrainy

ОГОЛОШЕННЯ про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів - прав вимоги за кредитами юридичних осіб ПАТ "БАНК ФОРУМ" на електронному торговельному майданчику ТБ "Перспектива - Коммодіті"	
Номери лотів:	№ 6002
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Право вимоги за кредитними договорами, юридичних осіб.
Місце проведення аукціону:	http://e-commodity.fbp.com.ua/
Дата проведення аукціону:	29 грудня 2016 р.
Час проведення аукціону:	з 12 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні)	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/7823-2912

Філія «Енергозбут» ПАТ «Укрзалізниця» про встановлення на <i>грудень 2016 року</i> єдиних роздрібних тарифів на електричну енергію, що відпускається для кожного класу споживачів, крім населення, населених пунктів та зовнішнього освітлення, на території України, згідно з постановою НКРЕКП від 24.11.16 №2019 без урахування податку на додану вартість.					
Єдині роздрібні тарифи для споживачів на території розташування виробничого структурного підрозділу «Львівське регіональне відділення» філії «Енергозбут» ПАТ «Укрзалізниця»					
Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та привіряні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1572,80	1969,90	Непромислові споживачі	1572,80	1969,90
Промислові та привіряні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1572,80	1969,90	Виробничі с\г споживачі	1572,80	1969,90
Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти: 3-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,8. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,35; денний-1,8.					
Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:					
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод		1490,63	Постанова НКРЕКП № 1178 від 24.06.16		
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %		3,71	Постанова НКРЕКП № 308 від 10.03.16		
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %		7,33	Постанова НКРЕКП № 308 від 10.03.16		
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод		32,06	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод		175,63	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)		8,15	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)		40,75	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		

Філія «Енергозбут» ПАТ «Укрзалізниця» про встановлення на <i>грудень 2016 року</i> єдиних роздрібних тарифів на електричну енергію, що відпускається для кожного класу споживачів, крім населення, населених пунктів та зовнішнього освітлення, на території України, згідно з постановою НКРЕКП від 24.11.16 №2019 без урахування податку на додану вартість.					
Єдині роздрібні тарифи для споживачів на території розташування виробничого структурного підрозділу «Одеське регіональне відділення» філії «Енергозбут» ПАТ «Укрзалізниця»					
Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та привіряні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1572,80	1969,90	Непромислові споживачі	1572,80	1969,90
Промислові та привіряні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1572,80	1969,90	Виробничі с\г споживачі	1572,80	1969,90
Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти: 3-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,8. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,35; денний-1,8.					
Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:					
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод		1490,63	Постанова НКРЕКП № 1178 від 24.06.16		
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %		3,71	Постанова НКРЕКП № 308 від 10.03.16		
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %		7,33	Постанова НКРЕКП № 308 від 10.03.16		
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод		32,06	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод		175,63	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)		8,15	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)		40,75	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		

Філія «Енергозбут» ПАТ «Укрзалізниця» про встановлення на <i>грудень 2016 року</i> єдиних роздрібних тарифів на електричну енергію, що відпускається для кожного класу споживачів, крім населення, населених пунктів та зовнішнього освітлення, на території України, згідно з постановою НКРЕКП від 24.11.16 №2019 без урахування податку на додану вартість.					
Єдині роздрібні тарифи для споживачів на території розташування виробничого структурного підрозділу «Харківське регіональне відділення» філії «Енергозбут» ПАТ «Укрзалізниця»					
Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та привіряні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1572,80	1969,90	Непромислові споживачі	1572,80	1969,90
Промислові та привіряні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1572,80	1969,90	Виробничі с\г споживачі	1572,80	1969,90
Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти: 3-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,8. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,35; денний-1,8.					
Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:					
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод		1490,63	Постанова НКРЕКП № 1178 від 24.06.16		
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %		3,71	Постанова НКРЕКП № 308 від 10.03.16		
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %		7,33	Постанова НКРЕКП № 308 від 10.03.16		
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод		32,06	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод		175,63	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)		8,15	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)		40,75	Постанова НКРЕКП № 1647 від 27.09.16		

Сьогодні в Україні переважно хмарно, невеликий сніг. Вітер північно-західний з переходом на південно-західний, 7—12 м/с. Температура вночі 5—11 градусів морозу. Вдень 2—7 нижче нуля, на крайньому заході подекуди 0—3 градуси зі знаком плюс.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Стародавнє ремесло опанували в Литві

З Литви до районного центру Болград Одеської області повернулися активісти громадської організації «Нове покоління» Віталій Куруч і Сергій Мойсеєнко.

На берегах Балтики вони навчалися стародавнього ремесла будівництва дахів з очерету. Двотижневу практику болградці проходили в етнооселі, яке дуже давно заснував один із жителів Литви. Тут він виховав чотирьох синів, побудував будинок, сараї. Нині частину будівель викупила держава, й вони належить музею, який і робить ремонт. Із мешканців залишилося двоє осіб — уже літні онуки засновника. З метою збереження автентичності житлових споруд будівельники використовували тільки балки з лісу навколо поселення. А от очерет завозили за 300—400 км, з Латвії, де працює цілий завод з його заготовки. Працювали сучасними інструментами, але вигляд мав бути як у давнину.

Очеретяний дах, зроблений з дотриманням усіх норм, служить від 40 до 80 років. Втримує і дощі, і вітри. Сенса застосовувати це в нас, у Бессарабії, є. Адже все катастрофічно зростає очерецом. Його треба збирати й використовувати, — наголосив Сергій Мойсеєнко.

Найближчим часом у рамках проекту загальноєвропейської програми «Лідер» до Болграда буде доправлено техніку. Визимку майстер-клас із заготовки очерету мають дати литовські майстри, які приїдуть до України для проведення навчальних семінарів для всіх охочих.

В'ячеслав СЛАВСЬКИЙ.
Одеська область.

Хай лунає народна пісня

Неодноразово чув і читав побажання щодо організації конкурсу української пісні. Цілком їх підтримую! Адже народні пісні — наше золоте надбання. Якщо зібрати їх до купи, то матимемо милозвучну історію української держави.

А коли запровадимо щорічний загальнонаціональний конкурс, то не лише естетично насолоджуватимемося, духовно збагачуватимемося, а й відкривемо сучасних композиторів, поетів і виконавців — нові таланти, на які надзвичайно багата українська земля.

Федір ЛЕЩЕНКО.
Великий Рогачик
Херсонської області.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Божа Матір із сином у... борщівській вишиванці

ДУХОВНЕ

Надзвичайно оригінальними є борщівські вишиванки, назва яких походить від регіону виникнення — Борщівського району на Тернопіллі. Саме тут майстри-вишивальниці декорують сорочки дуже щільною вишивкою чорними нитками.

Чорний колір на борщівських вишиванках став переважати неспроста — колись турки й татари знищили у цих краях усіх чоловіків. Відтоді жінки з навколишніх сіл вирішили впродовж декількох поколінь вдягати сорочки, вишиті чорними нитками. Проте з роками поміж чорні нитки вони почали вплітати і кольорові, однак чорне шиття залишилося головним.

А віднедавна у борщівському храмі Успіння Пречистої Діви Марії чільне місце посіла особлива ікона Богоматері з Ісусиком у вишиванці.

Шире здивування і захоплення викликає неординарна ікона Борщівської Божої Матері (на знімку), яку намалювала американська художниця українського походження Дарія Гуляк-Кульчицька. З образу постає Пресвята Богородиця, одягнута у традиційну чорну борщівську вишиванку, у рантусі на голові — стародавньому головному уборі. Ісусика художниця також зобразила у вишитій сорочечці.

За словами пароха церкви Успіння Пресвятої Богородиці УГКЦ у Борщові отця Богдана Боднара, цей образ не зовсім відповідає церковним канонам іконопису, але коли він уперше побачив його у Борщівському музеї, то зрозумів, що це духовний оберіг Борщівщини, що це образ, який несе в собі найкращі почуття — любов до рідного краю, родинну любов, добро та милосердя. Відтоді ікона Матері Божої з дитятком у борщівській вишиванці стала не лише окрасою храму, а й його візитівкою. Також цей образ став одним

із символів Борщівщини, копії цієї ікони є майже у кожній хаті мешканців цього краю. А туристи залюбки везуть його з собою з цього району Тернопільщини.

Цікавою є історія написання ікони Пресвятої Богородиці у вишиванці, про яку розповів мені отець Богдан Боднар. Збираючись в еміграцію за океан, наші країни завжди брали з собою як обереги родинні реліквії, зокрема й вишиванки, які нагадували їм про Батьківщину, рідний край.

І борщів'янка-емігрантка, художниця Дарія Гуляк-Кульчицька, від'їжджаючи до Америки, взяла з собою маленький образок Богородиці з церкви. Будучи людиною творчою та щиро бажаючи зберегти традиції рідного краю, вона вирішила втілити на полотні в образі Марії та Ісусика життєдайний зв'язок своїх земляків зі Святою Родиною. А щоб якнайкраще передати свою любов до Борщівщини, художниця «одягнула» Богородицю в унікальну борщівську чорну сорочку. Вийшло досить оригінально і незвично. Написання цієї ікони пані Дарія приурочила до 1000-ліття хрещення України-Русі. Мистецький твір художниці — ікона Борщівської Богоматері (саме так вона назвала це полотно) — завжди нагадуватиме емігрантам про рідний край, вважала Дарія, не знаючи, що її роботу так полюблять і в Україні.

— Ми вирішили створити копію образу, яку увічнив на полотні талановитий художник із села Верхняківці, що

на Борщівщині, Микола Папірник. Відтоді ікона Богородиці стала візитівкою нашої церкви і міста, — каже отець Богдан Боднар. — Люди приходять, щоб поклонитися Матері Божій і просто помилуватися красою образу. Освятити його під час фестивалю «В Борщівському краї цвітуть вишиванки». Тоді всім гостям свята роздали іконки-репродукції.

Отець Богдан Боднар каже, що ця ікона наділена цілою енергетикою, а ще приносить спокій й умиротворення, зцілення і благодать, наділяє людей Божою ласкою. Неодноразово йому доводилося чути від людей про цілющу силу від молитви до Борщівської Діви Марії. Образ матері і дитятка у вишиванці тепер ще й духовний оберіг борщівського краю.

До слова, велике мистецьке дійство, яке об'єднує два грандіозні фестивалі «В Борщівському краї цвітуть вишиванки» та «Борщ'їв», щорічно відбувається на Борщівщині у вересні. Програма фестивалю завжди насичена, весела, цікава, пізнавальна і... смачна, адже тут можна відвідати виставку вишиванок, скуштувати понад 50 видів українського борщу, насолодитися народною музикою, піснями, танцями і просто гарно відпочити. А ще поїхати з Борщівщини з духовним оберегом — оригінальною іконою Матері Божої з дитятком у борщівській вишиванці.

Галина МИКОЛИН.
Тернопільська область.

Фото автора.

Вдячний піруєт врятованого лебедя

ІСТОРІЯ З КОНВЕРТА

Цьогорічної осені на Старомильському озері, що біля міста Здолбунів на Рівненщині, поселився лебідь. Люди кажуть, що він відстає від зграї і вирішив тут зимувати. Однак уже перший сніг ледь не став для крилатого красеня смертельним ковпаком.

— До мене часто звертаються люди з проханням допомогти тваринам, — каже ветеринарний лікар, депутат Здолбунівської міськради Андрій Кардаш. — Але цього разу зателефонувала одна землячка і розповіла, що бачила, як на озері в снігові лабети потрапив лебідь, тож, якщо можете, витягніть його звідти і як лікар надайте допомогу. Інакше до ранку бідолаха не доживе. Я не став роздумувати, взяв гумовий комбінезон і поїхав до водойми. Зі мною був ще й таксист В'ячеслав Мацканіч. Присвітили на озеро і побачили лебедя, який, як нам здалося, уже не подавав ознак життя. Мацканіч тримав мене

на тросі, щоб у разі небезпеки витягнути, а я взявся по грузькому дні долати відстань до лебедя. Птах уже майже не пручався, його лапи були заплутані у водорості. Вдома його вдалося відігріти, він ніби ожив. Щоправда, їв хліб та зерно неохоче. Тремтів, але вже не від холоду, а, вочевидь, від страху.

За день-другий лебідь прижився, але Андрій Кардаш не став його одомашнювати, вирішив повернути птахові волю.

— Річ у тім, — зазначає мешканець Здолбунова, — що в мене колись уже жив лебідь. Його принесли люди, щоб я надав йому допомогу. Відтак, він у мене залишився. Жив по-

над два роки. А якось, коли я його випустив на двір, здійнявся в небо, довго кружляв над домом, ніби дякуючи за поміч, а потім подався на південь.

Цікаво, що історія з вдячністю від теперішнього лебедя, якого здолбунівчанин випустив на іншу водойму, де вода взимку фактично не замерзає, майже повністю повторилася.

Наступного дня після звільнення Андрій Кардаш навідався до свого пацієнта. Той гарно і впевнено тримався на воді, підплив до буханки хліба, принесеної йому. А потім, вочевидь, із радості почав виробляти на воді справжні танцювальні піруєти.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів
Рівненської області.
На знімку: Андрій Кардаш із врятованим лебедем.

Фото надане автором.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

Над номером працювали: **Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УБЕРОВА, Олена ЛОХМАТОВА.**

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Міга-Поліграф»,
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 51215

Макет, верстка —
редакція газети
«Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Сайт — www.golos.com.ua

